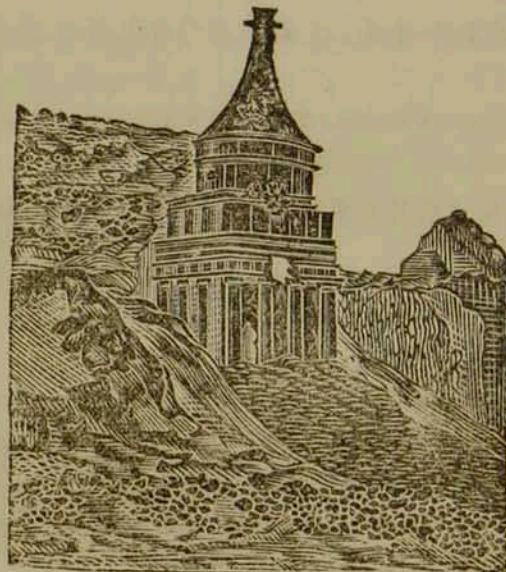

Ա Խ Օ Տ

Ա Մ Ս Ա Գ Ի Ր

Ե Զ Գ Ե Յ Ե Ւ . Բ Ե Լ Ո Ւ Ր Ե Կ Ե Ւ . Գ Ե Շ Դ Ֆ Ե Կ Ե Ւ
Ե Ւ Ք Ե Վ Ե Ր Ե Կ Ե Ւ

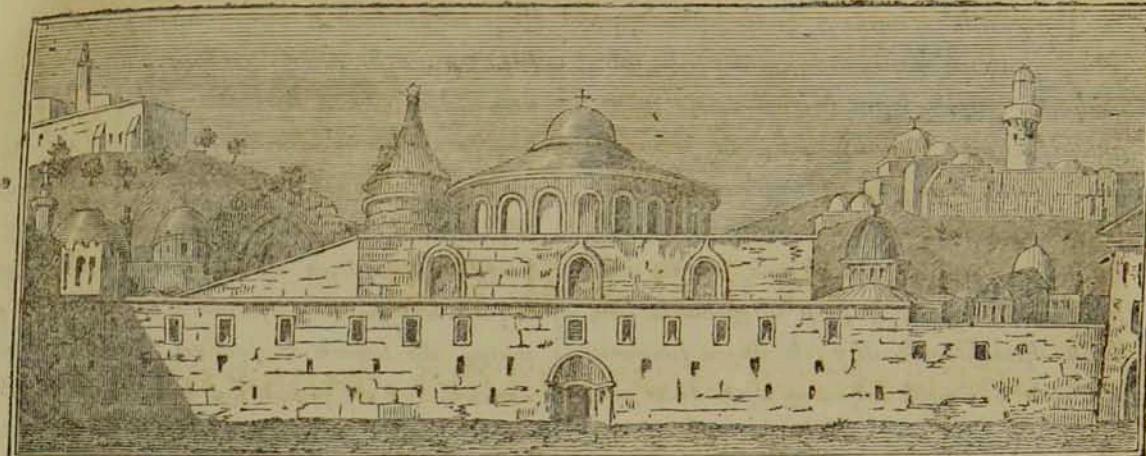
Վ Ե Ց Ե Ր Ո Ր Դ Տ Ա Ր Ե
Ը Թ Ա Ր Ե Մ Ի Ե Մ Ե Յ Ե Յ

Յ Ե Ր Ո Ւ Ծ Ե Լ Մ

Ի Տ Պ Ա Ր Ա Ն Մ Մ Բ Ո Ց Յ Ա Կ Ո Վ Ե Ա Ն Ց

1871

Ա Մ Ս Ա Գ Ի Ր

ՎԵՅՏԵՐԴ ՏԵՐ
ԹԻՒ 12.

ԴԵԿԵMBERԻ 31.
1871.

Ա Զ Գ Ա Յ Ի Ն , Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ո Ն Ե Ւ Գ Ր Ա Գ Ի Տ Ա Կ Ա Ն

Մ Ի Ռ Ի Թ Ի Խ Ն Կ Ա Բ Ա Ղ Ի Կ Ո Ս Ո Ւ Թ Ե Ս Ն
Հ Ա Յ Ա Ս Ա Ն Ե Ա Յ Յ Ե Կ Ե Ղ Ե Ց Ի Ո Յ

Ս Ա Յ Ա Յ Ի Ն Կ Ա Բ Ա Ղ Ի Կ Ո Ս Ո Ւ Թ Ե Ս Ն
Հ Ա Յ Ա Ս Ա Ն Ե Ա Յ Յ Ե Կ Ե Ղ Ե Ց Ի Ո Յ

Ս Ա Յ Ա Յ Ի Ն Կ Ա Բ Ա Ղ Ի Կ Ո Ս Ո Ւ Թ Ե Ս Ն
Հ Ա Յ Ա Ս Ա Ն Ե Ա Յ Յ Ե Կ Ե Ղ Ե Ց Ի Ո Յ

Ս Ա Յ Ա Յ Ա Յ Ի Ն Կ Ա Բ Ա Ղ Ի Կ Ո Ս Ո Ւ Թ Ե Ս Ն
Հ Ա Յ Ա Ս Ա Ն Ե Ա Յ Յ Ե Կ Ե Ղ Ե Ց Ի Ո Յ

Վրդարե՛ղարուց փափախմունքը, քաղաքական հանգամանքները և տեղական յարաբերութեանց դժուարութիւնքը յառաջ բերած են երկու կամ երեք կաթողիկոսական աթոռներ, երկու կամ երեք Կաթողիկոսներ, բայց Եկեղեցին միշտ անխախտ մնացած է իւր ներքին և էական միութեան մէջ, և միշտ խոստովանած է արդեամբ, որ մի է իւր քահանայութիւնը, մի է իւր եպիսկոպոսութիւնը, մի է իւր կաթողիկոսութիւնը, մի է իւր միւռնն, մի է իւր ձեռնադրութիւնն, մի է իւր օծումն, մի է իւր ծիսարանն, մի է իւր գաւանութիւնն, մի է և իւր վարդապետութիւնն :

Ինչպէս քահանայից և եպիսկոպոսաց բազմութեամբ ենթագրուած չէ երբեք տարբեր քահանայութիւնն և եպիսկոպոսութիւնն, նյոնպէս և ոչ կաթողիկոսաց երկուութեամբ կամ երբնութեամբ տարբեր կաթողիկոսութիւն : Վասն զի Եկեղեցւոյ միութեան խարիսխը ոչ թէ անձանց սակաւութեան կամ շատութեան, ոչ թէ աթոռոյ կամ աթոռներու, ոչ թէ աթոռակալի կամ աթոռակալէներու, այլ իւր դաւանութեան, իւր վարդապետութեան, իւր ծիսից և արարողութեանց մէջ խոստովանուած է : Վասն զի տեղիք և անձինք ժամանակի և արտօաքին պարագաներու ենթակայ են, կարեն փափոխիլ, կարեն առժժամանակ մի ընդհատիլ կարեն առաւելու և նուազիլ, կարեն գժոխիլ և խաղաղիլ, (ինչպէս պատահած է երբեմն) : Խակ սկզբունքի և դաւանութեան միութիւնն այնպէս չէ . նա հաւաքական միութեան խոստովանութիւնն է : Վաշտ սրտերու միօրինակ խորհուրդն և շատ ձայներու միօրինակ արտասանութիւնն է :

Ուր անխախտ է այս ներքին միութիւնը, այն տեղ չը կայ բնաւ երկուութիւն կամ երեքնութիւն : Տասներկու էին Վրդատոսի առաքեալները, բայց մի եր իրենց առաքելութիւնը, մի և իրենց կոչումն : Հայոց կաթողիկոսները՝ մի, երկու կամ երեք եղած են ըստ բերման ժամանակին, բայց մի եղած է իրենց կաթողիկոսութիւնը, Վզդին կամ Եկեղեցւոյն համար : Այսօր ևս մի է նոյն կաթողիկոսութիւնը, թէպէտ և կաթողիկոսները երկու կամ երեք : Վկայ, չէ եղած և կարող չէ լինիլ Հայաստանեայց Եկեղեցւոյն մէջ երկու էապէստարքեր կաթողիկոսութիւն, վասն զի մին իսկոյն կը մերժուի և կաթողիկոսութիւն ըը համարուիր նոյն Եկեղեցւոյն համար, ինչպէս է մեր Հռովմէադաւան ազգայնոց կաթողիկոսութիւնը, որ սկզբունքով, ընտրութեան և վաւերացման եղանակաւ և դաւանութեամբ տարբեր լինելով, կարող չէ երբեք Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ կաթողիկոսութիւն համարուիլ:

Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ խոստովանած կաթողիկոսութիւնը մի է, և փոյթ չէ, եթէ կը կրէ Վշմիածնի Ասոյ և Վզթամանրաց անուն, վասն զի երբեմն եւս կրած է անուն Դւնայ, անուն Վնեց, անուն Թաւ-Բըսոյ և այն : Այս անունները ինքնին կարող են միանալ, երբ արտաքին պարագաները նպաստեն, և երբ Վզդը իրապէս համոզուի, որ աեղեաց միութեամբ՝ անվտանգ կարող է մնալ իւր կաթողիկոսական ներքին միութիւնը :

Ունք կարող ենք համարձակ ասել, որ Վզդային Վարչութիւնը Վիլիկից կաթողիկոսի ներկայ ընտրութեամբ և հաստատութեամբ, առաւ ևել ապահովեց Հայաստանեայց Եկ-

կեղեցւոյ կաթողիկոսական միութիւնը ու էութիւնը, և մաքրեց սրբեց քանի մի սեւաթօյը բիծերէ, ինչպէս էին Վաղահեան ցեղապետութիւնը և թեմական խորութիւնը, որ յետին ժամանակաց և յետսամիտ մոտաց արտադրութիւնք էին և ոչ թէ Ակեղեցւոյ առաքելական Տեսչութեան լակորունք, որ 'ի սկզբանէ անտի ընտրութեան վրայ հիմնուած է և ոչ ցեղապետութեան, արժանաւորութեան՝ և ոչ թեմականութեան։ Վենք այնպէս կ'ընդունինք, որ եկեղեցականի ցեղը կամ տոհմը, թեմը կամ որրանը ժողովուրդն է և Ակեղեցին, որ զինքըն 'ի պաշտօն կը կոչէ։ Նորա պաշտօնի բուն վլճակը կամ ասհմանը Վեւետարանի վարդապետութեան սահմանն ու ցանկն է, զոր չէ կարող իրամատել առանց իւր ստուգնէն դադրելու։ Նորա հաւատարման թեան ուխտը՝ Ակեղեցւոյ աւանդապահութեան ուխտն է։ Վյա ուխտը, ուր որ կատարուի, թէ Աջմիածին և թէ 'ի Վիս, պահանջողն է Ակեղեցին։ վասն զի Աջմիածինն ու Այսն եւս Ակեղեցւոյն են։ Ամէ ենթագրենք, որ մի և նայն Ակեղեցին երկու տարբեր ուխտ կը պահանջէ, սաստիկ հակասութեան մէջ կը դարինք և Ակեղեցին Ակեղեցւոյ դէմ զինելավ կը քայրայենք նորա նուիրական միութիւնը։

Ոյն միութեան ճշմարտութիւնը աւելի կը պարզուի, երբ եկեղեցական հովուաց և կաթողիկոսաց յարաբերութեան էական պայմանները նը կատողութեան առնունք ։

Վո՞չ է եկեղեցական պաշտօնէութիւնն, եմէ ոչ սպասաւորութիւն աստուածային Բանի, ծառայութիւնն ընդհանուրին 'ի սեր Վասուծաց և կաթողիկոսաց Ակեղեցւոյն ։

Վո՞չ յարաբերութիւն կարէ լինիլ սոյնօրինակ նուիրական պաշտօնի պաշտօնակալաց մէջ, եթէ ոչ բարոյական քաջալերութիւն, օժանդակութիւն, միաբան գործակցութիւն իշխառարումն միակ նպատակի, և փոխադարձ սէր և վշտակցութիւն։

Վրդ՝ եկեղեցական պաշտօնէութիւնն, եմէ իւր առաքելականութեան և պարզութեան մէջ նկատենք, կը տեսնենք ակներեւ, որ Ակեղեցին որոշած է ամեն պայման, ամեն յարաբերութիւն և ամեն սահման։ Ո՞լէ Պօլոսը կամ ո՞լէ Վազօղսն, եթէ ոչ ծառայք հաւատացելոց վասն Քրիստոսի։ Ո՞վէ Աջմիածնի եպիսկոպոսն և ովէ Այսոյ եպիսկոպոսն, եթէ ոչ սպասաւորք Հոյ Ժողովրդեան 'ի սէր Վասուծաց։ Ո՞լէ Աջմիածնի կաթողիկոսն և ովէ Այսոյ կաթողիկոսն, եթէ ոչ պաշտօնեայք և աւանդապահք Հոյաստանեայց Ակեղեցւոյ, եթէ ոչ տեսուչք և գիտապետք եկեղեցական կարգաց և կանոնաց, եթէ ոչ ընտրեալ մշակը և առաջնորդք աղոգային բարյական և մտաւոր լուսաւորութեան։ Վյաջափ փառաւոր կարող է լինիլ իրենց պաշտօնը, որչափ մեծ է իրենց ծառայութիւնը, անեթերի իրենց արթնութիւնը, աննկուն իրենց արիութիւնը և կատարեալ իրենց անձնութիւնը։ Վասն զի, բարյական պաշտօնի մեծութիւնն ու փառքը այս պայմաններով միայն կը չափուին և ոչ թէ արտաքին երեւոյթներով, վլճակաց բաղմանորդութեամբ, նիւթական ճոխութեամբ և աշխարհային շքեղութեամբ։

Վենք միայն կը լսենք՝ ետակաւին ըստիտենք՝ թէ Ազգային Արեւափափանական բնչ պայմաններ կամ կանոններ որոշած է կամ պիտի որոշէ կաթողիկոսաց և Վազօղին Վարչու-

թեան յարաբերութեանց նկատմամբ բայց մեր կողմէն այօշափը միայն կա սենք, որ եկեղեցական տեսչութեան մէջ, յարաբերութեանց պայմաններն միայն բարոյական կարող են լինիլ, ինչպէս որ եղած են ՚ի սկզբանէ, և ոչ տարօրինակ։ Ա շխարհացին փառաւ ըրութեան, տատիճանի բարձրութեան կամ ստորինութեան գիտումներ բնաւ երբէք կարող չեն տեղի ունենալ բարոյական իշխանութեան մէջ։ Եւ այս եւս կը յաւելունք, որ կաթողիկոսութեան միութեան սկզբ ըրունքը անարատ և անսասան պահ պահնելու համար, ամեն պայման մի միայն իրաւանց և պարտուց, համարաւութեան և համարաւութեան մէջ եզերելու է, և ոչ այլուր։ Բարոյական յարաբերութեան առաջին և միակ պայմանն այս է, որ Եկեղեցին կամ Աղդը ճանաչէ որ ինքն համարաւու է, իսկ ընտրեալ պաշտօնեացն՝ ճանաչէ, որ ինքն պատասխանաւու է Վատուծոյ, համարաւու է ժողովրդին։ Եկեղեցական պաշտօնէութիւնն, եթէ իրաւունք, իշխանութիւն և աղաւութիւն մի ունի, այն եւս իւր պարտուց կատարման աղաւութիւնն է, այսինքն աղաւ է որչափ կամի հոգեւոր բարիք մասակարարել իրեն յանձնուած հօսին։ Իսկ Եկեղեցւոյ վարդապետութիւնէն, դաւանութենէն և դարերու որբագործուած ծէսերէն և արարութիւններէն, նշանախւեց մի փոփոխելու անգամ իրաւունք և աղաւութիւնն չունի։ Վասն զի այն իրաւունքը միմիայն Եկեղեցւոյ անկատ պարտ սեպհականութիւնն է և ոչ որ և իցէ անհատի, կամ եկեղեցական պաշտօնէի։ Այս հիմնական պայմանները հանդիսապէս խոստվանելին զինի, ինչ յարաբերութիւն կը մը

նայ ուրեմն չջմիածնի, Ասոյ և Աղմամարայ կաթողիկոսաց և Աղդային պարզութեան մէջ, և կամ չջմիածնի, Ասոյ և Աղմարամարայ կաթողիկոսաց մէջ, եթէ ոչ հԱՄԱԿԱՄԱՐՈՒԹԻՒՆ ՚ի բարոյական շնութիւն ընդհանուրին, եթէ ոչ ՄՐՑԱԽՄԱՐՈՒԹԻՒՆ սիրոյ և գործունէութեան, եթէ ոչ ԱԶԱԿՑՈՒԹԻՒՆ ՚ի միակ և ՚ի վեհմ պաշտաման կաթողիկոսութեան։

Եմիտիենք մեր խօսքը։

Հայաստանեայ Եկեղեցին շատ քահանայք, շատ վարդապետք և եպիսկոպոսնք ունի, բայց մի քահանայութիւն, մի վարդապետութիւն և մի եպիսկոպոսութիւն։ Երկու կամ երեք կաթողիկոսներ ունի, բայց մի կաթողիկոսութիւն, մի հայրապետութիւն և մի քրիստոնէական կոչումն Վրեւելքի մէջ։ Ալ որ այսպէս զամբաներ կաթողիկոսութիւնը, նա կը հակոռակի Եկեղեցւոյ ուժոյն և կը մեղանչէ ժողովրդի բարեպաշտական ամբիջ համոզման գէմ, որ Եկեղեցւոյ պաշտօնէից սակաւութեան կամ շատութեան մէջ բնաւ երբէք երազած չէ սկզբունքի և գաւանութեան տարբերութիւն։

Արեմն գոհութեամբ սրտի գոլիելավ կիրիկից ժողովրդեան և Աղդային Ա արջութեան համակամ քու էարկութիւնն ու վաւերացումն, և շնորհաւորելով արժամելնափր Տ. Տ. Վկատիւ կաթողիկոսի մէծ և նուիրական պաշտօնն, հայցեմք Ա ստուծոյ, որ զօրացնէ թէ զինքն և թէ զերանաշնորհ կաթողիկոսն Ա. Եջմիածնի, աստուածահամար խորհրդով հանրաշահ իմաստութեամբ և քաջարթուն արիութեամբ՝ գործել ՚ի շնութիւն և ՚ի մոռւթիւն Վագին, ՚ի պայծառութիւն Եկեղեցւոյ և ՚ի վասոս միոյն Վատուծոյ։

ԿԱՐԴԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Ա. Ռ. Ռ. Զ ՈՒ Թ Ե Ա. Ն

(Հարուսակութիւն, տես թիւ 11.)

Բարիդութիւն :

Այս կիրք ամբոխէ զմիտս, այլագունէ զդէմն, տագնապէ զշրջան արեան և վեր 'ի վայր առնէ զըովլան դակ կենսական և սննդական զօրութիւն մարմնոյ, նաեւ երբեմն պատճառէ դյանկարծական մահ։

Վ տանդ այսր կրից այնշափ սաստիկէ, որչափ մահառիթ թոյն, յատկապէս յայնոսիկ՝ ոքք են փափկառունք, տկորամարմինք, և ոքք ըմբռնեալ են 'ի ջղային, 'ի թոքային և 'ի լերդային ցաւս, 'ի շնչարգել կամ յաջոցաւս, զի այսպիսի անձինք բաղըում անդամսաստիկ բարկութեամբ պատճառ են զմահ անձին կամ սաստկացուցանեն զցաւիւրեանց։ Վ ասն որոյ ամենայն խոհականութեամբ արժանէ առհասարսկ ամենեցուն, եթէ առողջաց, եթէ տկարաց և եթէ ախտաւորաց կարի զդուշութեամբ զդէմ ունիլ այսմ վուանգաւոր կրից։

Կարի ձշմարիտէ, թէ չէ միշտ 'ի կարողութեան մերում 'ի սաստելը բարկութիւն մեր, բայց հաւաստեաւ հնարէ ամենեցուն մերժել 'ի սրոտ զօթագայեալ ցասումն կամ զնիւթ բարկութեան, գուն գործելով մոռանալ զառիթն, կամ հանել յաջաց 'ի բայց եթէ կարեւորէ զպատճառն, քանզի ոչինչ այնշափ անհանդիստ առնէ զմեզ, որչափ բարկութիւնն, յատկապէս ցասումն վրէմինդրութեան, որ իրբեւ զըսց վառէ զսիրտ մեր, և բորբոքէ զմեզ իրբեւ զշանթիս երկաթոյ, և վարանեալ զմիտս՝ առնէ ըզ-

մեզ իրբեւ զկատաղի գաղան, յորմէն պատճառի երկարատևն հիւանդութիւն, կամ յանկարծակի մահք ժայթմամբ արեան, որպէս և ժամանակաւ ինչ առաջ պատահեցաւ 'ի Ամարանդ՝ միում ի հայզաղանց մերոց, որ 'ի սաստիկ ցասմանէ ժայթքեաց արիւն և մատնեցաւ 'ի մահ։ Չեք ինչ ճշմարիտ գերազանցութիւն մտաց և գերազնիւ բարեգութիւն սրտի, քան մոռանալ ըզ վնաս կրեալս յումեքէ, և ներել յանցանացն 'ի սրտէ, Եւ այս ընծայէ ըզ խաղաղութիւն ընկերութեան և ընձեռէ անձին մերում զհանդսութիւն զառողջութիւն և զբարեբաստութիւն։ Վ ոք ճանաչէ զանգին սրժանիս առողջութեան, զյարգ խաղաղութեան կենաց և զանգորութիւն մտաց, պարտէ մերժել յինքենէ զյօժարութիւն բարկութեան և զցասումն վրէմինդրութեան, զի աղատ մնացէ 'ի բուռն հարուածոց նորա, և վայելեսցէ զառողջ և զսաղաղ կեանս։

ԵՐԱԿ-Ն:

'Երդործութիւն երկիւղի 'ի սաստճառել կամ 'ի ծանրացուցանել զհիւանդութիւնն' է կարի սաստիկ։

Հոգան ուրուք զհամեստ գործառնութեանց 'ի պէտու կենաց, չէ բնաւ նախատելի. բայց որ սաստիկ ցանկութեամբ զհեալ լինի այնմ, բազում անգամ 'կորուսցէ զըրս և ուներ Այսպէս և զկասկած իրիք վնասու, վտանգի կամ զհիւանդութեան հնարէ խափանել, բայց սաստիկ երկիւղ և անձիռնել սրտի ոչ միայն բառնաց զամենայն միջոց դիւրութեան, այլ ձնշեալ զօրութիւն մարմնոյ, բերէ 'ի մեղ զանհնարին հիւանդութիւն, զսասանումն զդայութեանց և ըզ-

լքումն մտաց, որոց վախճանն է ելք կենաց :

Յանկարծակի երկիւղն կամ սարսափ ունի զսաստիկ ներգործութիւն՝ ի վերայ մարմնոյ և ՚ի վերայ մտաց, զի պատճառէ զվելնոտութիւն կամ զկարկամեցուցիչ և ցնցողական հիւանդութիւն, որ կարի տաժանելի է և գրեթէ անբժշկելի : Այսնդ այս պիսի երկիւղի հասարակ է երեխայից, մանկանց և տղայոց, որք ՚ի զարհուրանաց ինչ կորուսանեն զկեանս, կամ վտանգին ՚ի ցնորամուռթիւն և կամ յայլ կենսավասաս պակասութիւն ինչ, վասն որոյ հարկ է ամենայն գործ վագութ ծնողաց ամենայն զգուշութեամբ փոյթ տանիլ ազատ պահել ՚ի զարհուրեցուցիչ առարկայէ և ՚ի սարսափելի իրաց, ՚ի ձայնէ անասնոց, ևս յատկապէս ՚ի զարհուրելի պատմութենէ . քանզի բաց ՚ի վտանգէ, եթէ երկիւղ ինչ տպաւորեսցի ՚ի նոսա, անհնարին է գիւրեաւ վտարել զայն ՚ի նոցանէ, որ և առ սակաւ սակաւ հաշէ և հիւծէ զմարմինն մինչեւ ցմահ : Այս զգուշութիւն երկիւղի ոչ միայն հարկաւոր է առնել վասն երեխայից, այլ և մարդիսկ, որք դիեցուցանեն զերեխայն, քանզի երկիւղ մօրն թունաւորէ ըզ կաթն, և պատճառէ երեխային բըռնական շարժումն կամ կարկամումն մկանանց, որ հանէ զնա ՚ի գրկաց մօր ՚ի մէջ վեց կամ երկուասան ժամու :

Առ սակաւ սակաւ ներգործութիւն երկիւղի կարի վտանգաւոր է . զի մշտական երկիւղ անցեալ արկածից կամ ապառնի չարեաց պատճառէ կարի վեսասկար հետեւանս, և գրեթէ բալըրմբ մեռանին յայնպիսի հիւանդութենէ, որ պատճառեալէ յերկարատեւ զարհուրանաց, կամ տպաւորեալ ՚ի միտս ՚ի սաստիկ երկիւ-

ղէ արկածից ինչ, և կամ յանմիտ կասկածանաց պէսպէս շարագուշակ վտանգաց : Եւ այս գրեթէ բազում անգամ պատահի կանանց ՚ի յերկունը ծննդեան, յորոց ՚ի միտս կանխաւ տպաւորեալ երկիւղ իմն ՚ի վտանգաւոր դիպուածոյ յերկունս ծննդեան այլոց, տուժին և ինքեանք ՚ի կենաց :

Ենհնար է եթէ ՚ի մեծամեծ քաղաքն, յորս են բազմաթիւ բնակիչք, ոչիցէ այսպիսի տրտմալի վտանգ, զի պատահէ երբեմն երկու կամ երեք կանայք պատճառաւ իւիք մեռանին յերկունս ծննդեան . և այս գէպք պատճառէ բազմաց մանկաբեր կանանց զմահ, Այսնորոյ պարտ է նսխի խոհական բանիւք յորդորել զկանայս եթէ ՚ի յղութեան և եթէ յերկունս ծննդեան խոտել զամենայն երկիւղ և սնոտի կասկած ՚ի սրտէ, Երկրորդ՝ ամենայն զգուշութեամբ փոյթ տանիլ մերժել զընկերակցութիւն շաղակատ և լեզուագար կանանց, որք սովոր են մուանել առ այսպիսիս, և անփակ բերանով շնչել յականջս զըսրաբաղդութիւն այլոց, Եւ երրորդ՝ ամենայն շար կամ տրտմալի լուր, կամ վտանգաւոր և երկիւղալի դիպուած ինչ, որոց հնար է պատճառել ՚ի նոսա սաստիկ տրտմութիւն, երկիւղ, խոռոշութիւն կամ բարկութիւն, պարտ է ամենեւին ծածկել ՚ի նոցանէ, եւս և ՚ի ժամանակս գեցման մանկան :

Այս զգուշութիւն ըստ ամենայնի և ամենայնի հարկաւոր է վասըն ամենայն հիւանդաց, յատկապէս վասն այնոցիկ, որք են ՚ի վտանգի և որոց ախտացեալ են թոքացաւութեամբ, լերդացաւութեամբ, որովայնալուծութեամբ, ջղային և փորբերան ախտիւ, և այլն :

Տըսմութիւն :

Տըտմութիւնն առաւել խափանիչ է առողջութեան քան զամենայն կիրս . զի ներգործութիւնք սորին են տեւողական և սաստիկ յցժ , որ և յորժամ խոր ՚ի միտս տարրանայ , առաւել վնասակար է քան զթցին մահաբեր :

Դարկութիւն և երկիր են բընութեամբ զօրաւոր քան զայլ կիրս , բայց ՚ի վնասել երեմն երկարեն . սակայն տրտմութիւնն բազում անդամ փոխի ՚ի սեւամաղձային թաղծութիւն , որ և ուժգին իմն բռնանայ ՚ի վերայ զօրութեանց մարմնոյ և մըտաց և մաշէ զկազմուածն մինչև ցըվախճան կենաց :

Աչ կարէ ոք արգելու զդէպս իրիք տարաբաղդութեան , բայց ոք կարէ տանիլ այնմ խաղաղ մտօք և անդորր սրտիւ , ցուցանէ յինքն զճըշ մարիտ գերազանցութիւն մտաց և վսեմութիւն սրտի : Ասկայն են բազումք , որոց ՚ի պատահէլ դժբաղդութեան ընկղմին ՚ի սաստիկ տրտմութիւնս , և մերժեն յինքեանց միանդամայն զամենայն միմթարութիւն և զյօս . մինչեւ միտքն իսպառ ընկճեալ ՚ի թաղծութենէ՝ ընկղմի ՚ի ծանր տարտամութիւն , ՚ի վուանգ և ՚ի կորուստ կենաց : Այսպիսի թըրուառ կեանք ոչ միայն անվայելուչ է մարդկութեան , այլ եւ ընդդէմ արդարութեան և մարդկային զդայութեան : Վասն որց մինչ ոչ է բռնացեալ այսր կրից ՚ի վերայ մեր , հարկ է մեղ ամենայն զդուշութեամբ հըսկել ընդդէմ նորա , և չտալ տեղի բնաւ , ապա թէ ոչ ամենայն ջանք մեր ՚ի մերժել զայն՝ ընդունայն լիցին :

Փոխոխումն երեւակայութեան և մտաց այնչափ օգուտ է առողջութեն ,

որչափ փոփոխութիւն տեսարանաց յաչ ՚ի բերկրութիւն հոգւոյ և մարմնոյ . քանզի յորժամ միտք կամ երեւակայութիւնն յարեալ կայ միշտ առ առարկայ ինչ , յատկապէս եթէ իցէ այն անհաջոյ ։ տրտմալի , վնասէ ամենայն կենսական զօրութեն մարմնոյ , որով և պատճառի անմարտութիւն , պակասութիւն ախորժակի , տկարութիւն զղաց , վեցացաւութիւն աղեաց և ապականութիւն հիւթոց : Որոց միտք վհատեալ է վշտալի տրտմութեամբ , անհնար է նոցա վայելել զառողջ և անցաւ կեանս :

Վկանի քանի կորովի և գեղեց կայարմար կազմուածով անձինք թէ ՚ի տարաբաղդութենէ ընտանեաց , և թէ ՚ի ձախող ինչ գիպուածոց ըլբըլընեալ յանհնարին տրտմութիւնս զըաւեցան ՚ի կենաց :

Իրաւի է, զի ոչ աղատի ոք , եթէ հարուստ , եթէ աղքատ , եթէ մեծ և եթէ փոքր ՚ի գերանդւոյ մահուան . բայց ովք ցանկայ վայելել զերկար կեանս , չափաւորեացէ զկեցութիւն իւր , և կեցէ միշտ խնդամիտ և ուրախ , որւեալ զինքն ՚ի գործունեայ զըազմունա

Ընէ չէ ոք աղատ յայս կրից , կամ կարող մերժել յինքենէ զայն , բայց բարեխառնութիւն մտաց և գործունեայ զըազմունք օգնեն մեղ , ՚ի չափաւորել զտրտմութիւն մեր , առ ՚ի զերծ մնալ ՚ի նորին բուռն ներդործութենէ վնասու առողջութեան . քանզի ՚ի ձեռս մեր է և կախի ՚ի կամաց մերոց : Եթէ ցանկամբ ընտրել ուրախ և զուարձարար ընկերակցութիւնս , կամ զըազեցուցանէլ զմեղ ՚ի զըօսալի տեսարանս և ՚ի գործունեայ խաղս . եթէ երթամբ յօտարութիւն , կամ պարապիմբ յարուեստ ինչ գիտութեան , ՚ի գրել կամ յընթեւնութեալ զայնպիսի ինչ , որ գրաւէ

միանդամայն զուշադրութիւն մեր .
եթէ նստեալ ՚ի խորշ տան թաղծու-
թեամբ և արտմութեամբ անցուցա-
նեմք զիեանս մինչեւ ՚ի մահ , յամեռ
նայն ժամ ՚ի կամ մեր է ընարել զբա-
րին և ՚ի բաց կալ ՚ի չարէ :

Իսկ չար քան զամենայն է , զի առ-
բաբազգեք ոմանք յորժամ ըմբռնին ՚ի
արտմութիւն ինչ , տան զինքեանս ար-
բեցութեան , կարծելով թէ այսուիկ
գտցեն զդիւրութիւն ցաւոցն , զի այս
առաւել վիստակար է քան զայլ վր-
տանգաւոր հիւանդութիւնս . զի յա-
ւելու ընդ տրտմութեանն նաև զիր-
րուստ ընչեց և ստոցուածոց , և աւեր
անուան , պատուց և կենաց :

ՈՒՐ :

Այս ըստ փորձոյ , է հզօրագոյն
քան զամենայն կիրազի յորժամ սաստ-
կանայ , չիք առարկայ ինչ , ոչ միոք , ոչ
կամք կամ խիստ բռնութիւն , զի կա-
րիցեն սահմանել զայն :

Երկիւղ բարկութիւն և այլ կիրք
են վասն պահպանութեանսն հատին ,
այլ սէրն է վասն շարունակելց զաւ-
սակս . վասն որոյ իրաւամբ ասի թէ՝
արմատ սիրոյ է խոր ՚ի սիրոտ մարդկան:

Ուէ սէրն կարի զօրաւոր է , բայց
չ այնպէս երագլնմաց , որպէս լր-
ւար զբարկութենէ և զայլ կրից . քան-
զի սակաւք ՚ի միում նուազի անկա-
նին յանցոյս սէր ինչ , վասն որոյ ամե-
նայն ոք պարս է քաջ զմասու ածել ,
և նախ քան զնուածիլն իւր ՚ի սիրոյ
բարեպէս դիտել հաւանականութէ ,
եթէ կարող իցէ ժառանգել զաւար-
կայն ցանկութեան իւրոյ . բայց երբ
կարծիցէ թէ անհնար է , փութասցի ՚ի
բաց կալ յամենայն պատճառաց , որոց
հնար է առաւելու զընդունայն սէր

իւր , այսինքն՝ առժամայն փափոչիլ
յընկերակցութենէ սիրական առար-
կային և զբաղել զմիտ ՚ի գործ կամ
յուսումնի ինչ և զհետ լինիլ պէսպէս
զբուանաց և խաղուց , կամ գուն գոր-
ծել գտանել զայլ առարկայ սիրոյ զբո-
հնար իցէ նմա ՚ի ժառանգել :

Չիք կիրք , առ որ մարդիկ այնչափ
հակամիտեալ են , որչափ առ սէրն բայց
և չիք այլ կիրք այնչափ վտանգաւոր
և մնասակար , որչափ սէրն , յորժամ
չ որբազան : Օ ի ոմանք առնեն ըզ-
սէր լոկ վասն զբօսանաց , և ոմանք
եւս ՚ի զեղծ բաղձանաց , որք բաղըւմ
անգամ հրապարեալ զգեցիկս իսայ-
տառակեն զհամեսութիւն և զպա-
տիւ նոցա , որ է անսունելի անօրէ-
նութիւն արժանի ամենայն դատա-
պարտութեան :

Ի փորձառութենէ յայտ է , զի ո-
րում մեք անձկանօք ցանկամք , նմին
և դիւրաւ նուիրեմք զհաւատ մեր ,
այսպէս և ոմանք ՚ի գիւրահաւատն գե-
ղեցկաց պատրեալ ՚ի կեղծեալ սիրոյ ,
բազում անգամ անկանին յայնակիսի
դառնաղէտ վիճակ , որ խիկապէս ցա-
ւալի է , զի այսպիսիք կուրացեալ ՚ի
սիրոյ ոչ որոշեն զպատրուակեալ սէրն
յիսկականէն , այլ ՚ի բանիլ տացն՝ տե-
սանեն զինքեանս անկեալ յանելանելի
չարիս :

Յորժամ սէրն ժամանէ ՚ի ծայրա-
գոյն աստիճան , չիք նմա այլ դար-
ման , բայց միայն ժառանգել զսիրե-
ցեալ առարկայն . վասն որոյ պարտ է
իւրաքանչիւր ումեք յամենայն ժամ
ջանալ յաղթել սիրոյ :

Օ դուշութիւն ծնողաց յընորել
զաւակաց զամուսնական վիճակ , բա-
զում անգամ նախատելի է յօյժ : Օ ի
նապատակ ծնողաց է միշտ առ բարե-
պատեհ հարսնացու , մինչ զի զաւա-
կունք իւրեանց բաղըւմ անգամ չար-

շորին իբրեւ զՃշմարիտ նահատակ ՚ի մէջ հակամիտութեան սիրոց և ծնող զական պարտուց :

Դվառաւոր մոտագրութիւն ծնողաց տնօրինելոյ զամուսնութիւն զաւակաց, է հաւաստել զյօժարութիւն և միտումն նոցին առ ընտրեալն : Աւուր ըստ արժանւոյն փոյթ տարցի այսմ, անդ յոյժ սակաւ լծակիցք ապերջանիկ լիցին . և եթէ տարաբաղդաբարդ դիպեացի նոյա ձախող վիճակ կամ կրոււստ բարցական բարուց և համբաւոց, այն ցաւեսցին ծնողք, բայց ամենայն իրաւամբ ազատ լիցին ՚ի մեղադրանաց խստութեան :

Արծնա-որական խաղջո-լիւան :

Հազումք ՚ի կրօնաւորական դասուց մոլորեալ յանհեթիթ կարծիս, ուրախ լինեն համարին անտանելի մեղք ինչ, զի երեւակայեն՝ կրօնաւորութեան կայացեալ գոլ ՚ի կարի խստամբեր կեանս, ՚ի հրաժարման հաճելոյ զկամ, եւս և կարի անմեղ զբօսանօք : Ո՛վ, որպիսի թախճանք սփոխին ՚ի դէմն նոցա, յորժամ միտք նոցա վարանեալ են ՚ի բաղմայոյդ խորհուրդ սոսկալի մեղաց : Օի ամենայն գեղեցիկ նախառակ յացու նոցա են անպիտան ինչ, և ամենայն զուարձալի տեսարան բնութեան երեւին նոցա սարսափելի, Չիք ինչ բերկրալի տուարկայ, որ չէ նոցա դարշելի . և ոչ չքնաղագեղ կերպարան և քաղցրանուադ ձայն, որք չեն նոցա զլուելի . կեանք նոցա է դառն և անտանելի բեռն մի, զի տպերջանիկ թշուառականքն կարծեն թէ չիք այլ ծանրագոյն մեղամած չարիք, քան զոր ինքեանք զդան և կրեն, որք և բաղում անդամ յուսահատեալ կըտրեն զթել թշուառ կենաց իւրեանց :

Ո՛վ, կարի դառն է և ցաւալի յոյժ եթէ կրօնասիրութիւնն խոտորեացի յայն աստիճանն յորմէ ծնանիցին այսպիսի անտանելի չարիք, մինչդեռ կրոգեալ է այն հոգեւոր գեղքաժը կութեան ամենայն ցաւոց և միիթարիչ ամենայն արտամութեանց . քանզի չիք ինչ գերագոյն բարի առ բարութիւն մարդկան, քան զՃշմարիտ կրօն ու զիզ տառուածպաշտութեան . զի ամբառնայ զմարդ, որ ուխախիք նուիրեալ է նմա զանձն իւր, ՚ի վսեմաւթիւն մտաց և ՚ի քաջալերութիւն վշտաց և անձկութեան սրտի, եթէ երբէք գայցեն ՚ի վերայ :

Լիրօն Աստուածպաշտութեան ուսուցանէ մեզ, թէ աներկմատ հաւատով և համբերութեամբ տանիլն նեղութեան, վշտաց և տառապանաց՝ է հանդերձիչ երջանկութեան հանդերձեալ կենաց, և որ անխառոր մնասցէ ՚ի շաւիղ այոր առաքինութեան, ժտմանեսցէ առ կատարեալ երանութիւն յաւիտենական կենաց :

Որոց կարգեալ են ՚ի պաշտօն քուրոցելոյ մարդկան զատուածպաշտութիւն, պարտին ամենայն զգուշութեամբ ՚ի բաց պահել զք ՚ի կորի մթին և յառապար ճանապարհէ, զի մի խոտորեալ նորա անկանիցի յանելանելի խորխորատ կորստեան . զի խոզակութիւն սրտի և անդպրութիւն մտաց, որ է ազդումն ճշմարիտ աստուածպաշտութեան, է առաւել զօրաւոր ձեռնարկութիւն ՚ի յօժանդակել հաւատացելոց զբարիս՝ քան ՚ի յոււցանելզահ և զերկիւզ գատապարտութեամբ մեղաց : Ճշմարիտ է, զի հնար է ահիւ և երկիւզիւ երկեցուցանել զօր ՚ի բաց կալ յերեւելի շարեաց . բայց ոչ աղդէ ՚ի սիրտն ընաւ ճշմարիտ ոէր Աստուծոյ, զի ճշմարիտ ոէր Աստուծոյ կայանայ ՚ի ճշմարիտ

մարդասիրութեան , յիրաւախոհութեան , յարդար կամա , ՚ի հեզս և ՚ի խոնարհս :

Եյս ողբրմելի վիճակ է և նոցին որք ըմբռնեալ են ՚ի ջղային ախտ և ՚ի սեւտմաղձային թաղծութիւն . ուրոց չիք այլ բարեգոյն միջոց կամ եղանակ ընդդիմանալց այլ և այլ կրից յիշատակելոց ՚ի վերբայց միայն պահել զմիտս ՚ի խորազնին հետազօտութեան պիտանաւոր իրաց , կում կըթթել զինքն և առնուլ զուտարձալի ըզքոսանս և զգործունեայ զբաղմունս , որպէս գրեցաք զորտմութենէ :

ԳԼՈՒԽ ԺԳ .

Հասարակ արտավորումն նարման

Հասարակ արտավորումն մարդկային մարմայ են այսոքիկ , մարդութիւն որովայնի , միզումն և քրատունք :

Յայսցանէ , եթէ մին և եթէ միւրն յորժամ ընդ երկար մնասցէ ՚ի մարմի , պատճառեսցէ վնաս առողջութեան , այսինքն թթուածութիւն . կծուածութիւն , փքածութիւն , նեխութիւն , և այն , զորոց խօսեսցուք առանձինն :

Մատո-թե-ն որովայն :

Ոչինչ այնչափ օգտէ առողջութեան , որչափ պահել զսնձն կանոնաւոր : Յորժամ կղկղանքն մնասցեն ընդ երկար յաղիս , ասկականին հիւթք մարմայ , և յորժամ արձակեսցին կարի փութով , մարմինն պակասի ՚ի զօրութենէ սննդեան , զորս ՚ի կանոնել պատշաճապէս՝ հարկաւորի ՚ի

կանոնել զկերակուրն , զննջելն և գըլխաւորապէս զկրթութիւնն : Քանզի յորժամ մարմինն է յանկանոն դրութեան , ոչ մին և ոչ միւսն կատարէ զիւր գործադրութիւն ըստ պատշաճի :

Որք ուտեն և ըմպեն յանկանոն ժամու , կամ որք ուտեն զանազան տեսակս կերակրոց , և ըմպեն զպէսպէս զօրաւոր հեղուկս յամենայն ձաշու , մի ակն ունիցին երբէք եթէ նոցին մօրսողութիւնն բարւոք իցէ և մաքրութիւն որովայնին կանսնաւոր լիցի : Օ ՚ի անկանոն ուտելն և ըմպելքն խանդարեսցէ զամենայն կենսական զօրութիւն մարմնոյ , որով պատճառին պէսպէս հիւանդութիւնք :

Կարի շատ և կարի նուազ կերակուրն ունի միշտ վնասակար ներդործութիւն . քանզի կարի շատ կերակուրն պատճառէ որովայնալուծութիւն , և կարի նուազն՝ սկզբութիւն որովայնի . երկուքն եւս վնաս են առողջութեան :

Կարի դժուարին է ՚ի հաւաստել զմիշտ թիւ մօրքութեան որովայնի , որիցէ պատշաճ առողջաւթեան , յաղագս տարբերաւթեան հասակի և կաղմուածոյ մարդոյ . կամ թէ գոլզվ ՚ի մի և նցն հասակի և ՚ի կաղմութեան այլ զանազան ՚ի կեցութիւնս , այսինքն կելով միշտ զգոյշ և չափաւոր ՚ի կերակուրս և փոյթ առ կրթութիւնս : Ոիսյն վասն չափահասից հասարակապէս յաւուրն միանդամ բռւականէ . զի աւելի կամ պակաս քան զմին է նշան անառողջութեան :

Եյս ընդհանուր կանոն ընդունի զբաղում ընդդիմութիւնս , քանզի են որք ոչ ելանեն արտաքս աւելի քան միանդամ ՚ի շաբաթն , բայց վայելեն զիստարեալ առողջութիւն . սակայն մինչեւ ցայս աստիճան կոր-

գութիւն որովայնի չէ իսպառ անվտանգ , իցէ թէ առ ժամանակ ինչ վայելեացեն զշափաւոր առողջութիւն այլ ՚ի վերջո գուցէ գտցեն զպէսպէս հիւանդութիւնս , այսինքն անմար սութիւն , կորուստ ախորժակի , ուռոյց ոտից , և այլն :

Յաջողակ միջոց կարդաւ արտօսքս ելանելց յամենայն աւուր՝ է յառնել ՚ի քնոյ առաւօտուց , և առնուլ ըզ կրծութիւն ՚ի բաց օդի . քանզի մը նալով յանկողնոջ ընդ երկար , ոչ մի այն արդելու կանոնաւոր մաքրութիւն որովայնի , այլ և ջերմութիւն անկողնոյն յորդելով գքրտունս՝ նըռուազէ զայլ արձակմունս :

Ոմանք առ ՚ի դիւրելզպնդութիւն որովայնի սովոր են առնուլ զլուծողական գեղարդութիւն . և յիւրաքանչիւր նուագառեալ գեղն՝ բանայ զճանապարհ վասըն միւսոյ և ՚ի վերջո պարտաւորին առնուլ զայն յամենայն օր իբրեւ զհանապազրդական հաց : Ա. Ա. Բարեգոյն է այսպիսեաց բառնալ զալընդութիւն որովայնին կերակրով քան գեղով , այսինքն .

Եամի՞ պատրաստ կալ յամենայնէ , որ ունիցի զպնդողական կամ ջերմքնութիւն . և երկրորդ՝ զգենուլ ըզնուրբ և զօդամուտ զգեստս :

Կերակրուր նոցա իցէ եփեալ կամ խորովեալ խնձոր կամ տանձ , շոր , չամիչ , եւս կարագ , մեղք , շաքար , արգանակ ընդ զոմենի կամ այլ կակլացուցիչ գալարեաց , և պէսպէս դաշտարիք և դիւրամարս պտուղք : Իսկ ըմպելք նոցա լիցի լոյծ բնութեամբ , այսինքն հում կաթն կովու , շիճուկ կաթին , շաքարաջուր , և այլն , այլ

բնաւ մի ըմպեացի ցքի մաղերա , պօրտոյ և կարմիր գինի , այլ միայն թեթեւ և չափաւոր գարեջուր :

Ա. Ա. այնոքիկ որք նեղին ՚ի ըստէպ լուծմանէ որովայնի , պարտին յարմարել զկերակուր իւրեանց ըստ որովիսութեան գանգատանոցն . այսինքն ՚ի կիր առնուլ զայնպիսի կերակուրս , որոց իցէ զօրութիւն պնդելց և կարողացուցանելց զաղիս , որք ենսպիտակ և լաւ եփեալ հաց , պանիր , պինդ խարշեալ ձու և կաթամբ եփեալ որիդ : Իսկ ըմպելք նոցա իցէ պօրտոյ և կարմիր գինի , սակաւ ինչ բրանդ խառնեալ ընդ ջրոյ :

Ա. Ա. ստէպ լուծողութիւն բազում անգամ արգելու զքրտունս , որ մեսաս է լուծողութեան , վասնորոյ հարկ է զգենուլ զջերմէն զքրտնաբեր զգեստս :

(Ըստ Նալեկի)

Մեր բազմերախտ թարգմանիչ սուրբ Հարց վրայ գրաւած սոյն սոսանաւորը՝ թէպէտ նոցա անուան յիշատակի օրը սուրբ Աթոռոցս ուստմ նարանին մէջ կարդացուած և մեղյանձնուած էր հրատարակելու համար , բայց կարեւոր նիւթերու յաճախութիւր պատճառ դարձաւ մինչցարդ յետ մնալուն . այլ երախտագէտ սրտի արդիւնք լինելուն համար արժան կը համարիմք այժմ (թէ և ուշ) հրատարակել :

Ի ՍՈՒՐԲ ԹԱՐԳՄԱՆԻՉԱՆ ՄԵՐ ԱՎԱԿԱԿ ԵՒ ՄԵՍՐՈՎՔ

ԱՌ ՀՐԵՇՏԱԿԻ ՄԱՍՍԵԱՅ

Ա. Պար. — Ուստի Անքուր գու զուարթուն
Գաս խրախոամիս թեւապար .
Զինչ ՚ի Մասսեաց, ոգիդ անբուն,
Ունիս նօթձել մեղ այսօր :

Ո՞հ Ա. Պարուեն. — Եկայք մանկունք Հայկեան դարմիս,
Ջերմ սէր ՚ի սիրո յակումք աօնիս :

Բ. Պար. — Որդիք եմք մեք Սուրբ Գրիգորի,
Արթուն հովունն հոկողի .
Խուն ինչ առ մեղ օն համեսջիք
Յապաղել արդ վայրիկ մի :

Այլ Բ. Պարուեն. — Անձկայրեաց եմք լսել յօժար
Քոյին ձայնի սիրավառ :

Ա. Պար. — Այա մեղ բան, հրեշտակ սիրուն,
Ըզտարագիր հէգ Հայոց,
Կըրե՞ն արդեօք զոդի սուրբ Հարց,
Վէհ Սահակայ Մեսրովքայ :

Ո՞հ Ա. Պարուեն. — Սահակ Մեսրովք մեր բարերարք,
Ասքանաղեան տոհմիս են փառք :

Բ. Պար. — Օրոց անմահ ըզմիշտակ
Խմբեալ տօնեմք մեք այսօր .
Խցէ եւ առ ախուր շիրմօք
Տօնակատար Հայ սիրա ոք :

Այլ Բ. Պարուեն. — Երախտագէտ են սիրոք Հայոց,
Ուր թէ շիցէ շիցեալ այն բոց :

Ա. Պար. — Որ ապաշնորհ այն իցէ Հայ,
Որ ոչ ՚ի սիրո դրոշմեսցէ
Զանմահ անուն վեհից Մրբոց,
Բարերարաց Հայ ազգիս :

Ո՞հ Ա. Պարուեն. — Օրհնեալ են միշտ Սահակ Մեսրովք,
Օրհնեմք յաւերժ սիրաբորբոք :

Օհարունն. — Օրհնեալ էք եւ դուք,
Ո՛Հայկայ Մանկունք.
Օրհնեալ որ զգայք
Ըզմէր անապակ :
Վզգ ձեր տարագիր
Կան հետաքրքիր .

Զեր մընան երկոց
Կըթել խայրիս հօծ :
Դայլք յամեն ուստեք
Մտեալ 'ի փարախ՝
Գիշտոտեն զանմեղ
Գառինս ձեր, աւազ :

Օ՞ն տօնեցէք սիրով սուրբ զիշտատակ ձեր Կախնեաց,
Եւ դրոշմեսցի խոր անեղծ 'ի ձեղ անուն վեհազանց.
Նմանելով դուք նոցա՝ գործոց, վարուց, հաւատոց,
Փութով օդնէք Ձեր Ազգին, որ հառաջէ խոր հոգւոց.

Բ. Պարն. — Կարդաց ահա զիւր պատգամ,
Բանբեր զուարթունն եւ գընաց .

Օ՞ն փութասցուք եղբարք իմ
Միւել արագ ձեռն 'ի գործ :

Եյլուն Ա. Պ. Երեսրդ. Սուրբդ Սահակ եւ Մեսրովը,
Ձեղ ներբողից արդադիր
Հիւսք պսակաց ձօնեսցուք .
Ըզձեր ջանից անդին ձիր,
Հոչակ դարուց մեք հարցուք :

Ա. Պարն. — Լուսապայծառ Մասսեաց Արփիք,
Ձերոց շաւզաց եմք հետամուտ .

Օ՞ն մեղ օճան լինել արիք,
Յայս մեր հանդէս ձեպեցէք փոյթ :
Ո՞ն Ա. Պարուեն. — Ով սուրբ Սահակ եւ Մեսրովը,
Որ 'ի խորանը լուսաձեմ
Հոկեք արթուն 'ի սէր սուրբ,
Ջանմահն ընդ մեղ հաշտեցուցէք՝
Ազերսարկու կացեալ միշտ :

Բ. Պարն. — Ձերով նորհիւ գեր զգօն Հարք,
Ազգ մեր թշուառ գտաւ արժան
Ի ձեր ճշանց ընդունիլ լոյս,
Ըզտառս անդին տոհմիս Հայկեան :

Եյլուն Բ. Պարուեն. — Ձեղ եմք յաւետ նորհապարտ,
Ով սուրբ Սահակ եւ Մեսրովը .
Ձեղ ներբողից արդադիր
Հիւսք պսակաց ձօնեսցուք .
Ըզձեր ջանից անդին ձիր
Հոչակ դարուց մեք հարցուք .
Ա. Պարն. — Իստ արժանի անշուշտ ձերոց
Անխոնջ ջանից 'ի սէր Ազգին

Ըղտրիսուրն ընկալոյք հոծ
Յանանց ՚ի փառս Ողիմպոսին :

Ո՞հ Ա. Պարուեն .— Յերախտագէտ զդայմանց
Եւ մեք շարժեալ սիրազգած ,
Ըզյիշատակ Զեր անուանց
Աստ կատարեմք անմոռացի .
Օրհնեալ էք միշտ Հարք հարսնց :

Բ. Պարն .— Ի լուսափայլ եթերին կոյս
Անձառ լուսով Վեհ բարձրելոյն
Գեղազարդեալ պճնիք ՚ի փառս ,
Ճծէք զանմահ ըզկաթն Հոգւցն :

Եյլուն Բ. Պարուեն .— Օրհնեալ Մեսրովք եւ Սահակ ,
Որ առ շնորհացն աթոռով
Կայք աներիիւղ համարձակ ,
Անկցին ՚ի մեղ Զեր գորով՝
Ժտել շնորհս վասն մեր :

Ա. Պարն .— Հայցեմք ՚ի ձէնջ մեք սիրավառ ,
Հայցեցարուք յայս հարկ խոնարհ .
Յոր համերամ վեհք եւ մանկունք
Ի մի ժողով կամք գումարեալ :

Ո՞հ Ա. Պարուեն .— Իրմք եւ օրհնեմք զԶեր անուն ,
Նախանձաւոր Զեղ եմք համբուն :

Բ. Պարն .— Ի յիշատակ անմահ երկոցդ
Կոթող ՚ի սիրտ կոփեալ կանգնեմք ,
Որ անախեղծ կոցցէ անդէն
Դարուց ՚ի դարս միշտ անյողդողդ :

Եյլուն Բ. Պարուեն .— Օրհնեալ Սահակ եւ Մեսրովք ,
Դէմք ՚ի ժպիտ սիրտ ՚ի տրոփ ,
Ըզձեղ գովեմք համախումք :

Ա. Պարն .— Տուք մեղ ոգի ՚ի Զեր ոգւոց
Լինել արժան Զեղ Հարցդ որդիք ,
Ըզձեր աւանդ տառից որբոց
Բազմաբեղուն առնել կամիմք :

Ո՞հակամուռ .— Զեղ եմք յաւէտ շնորհապարտ ,
Սուրբդ Մեսրովք եւ Սահակ .
Զեղ ներբողից դրուատիք }
Հընչեսցեն մեր դայլայլիկ .
Զերոց քրտանց ձօն քաղցրիկ ,
Առնեն ըզմեղ երջանիկ .
Բարերարաց եմք որդիք ,
Լիցոք եւ մեք միշտ բարիք :

ՀԱՏԵՆՏԻՐ ՄՏՍԱԾՈՒԹԻՒՆՔ
ԴԱՍՏԱՐԱԿՈՒԹԵՍԱՆ ԵՒ ԿՐԹՈՒԹԵՍԱՆ
ՎՐԱՅ

Ամեն անհատի մէջ զարգացնել այն կատարելութիւնը, սուսն ընդունակ . այս է ահա դաստիարակութեան նպատակը :

Կատարեալ մարդը նա է, որ կ'ապրի կրօնական և ընկերական կեանքով, միանգամայն և կը յառաջէ ՚ի ճանապարհի Շոտուծոյ և բնական լուսոյ : Կրօնական և բնական լոյսը մարդկան մէջ վառելու և ծաւալելու համար՝ հարկաւոր է դաստիարակութիւն, և դաստիարակութիւնը մայրական անժընտելի ազդեցութենէն կախումն ունի : Վասն զի դաստիարակութեան սուրբ կանթեղը պէտք է որ նախ մանկան որրանի մօտ վառուի և ապա դպրոցներու մէջ :

Երկրին օդնելու և ժողովուրդը վերականգնելու համար՝ ոչ թէ թագաւորները և թագուշիքը կոչելու է, այլ մայրական ազդեցութիւնը և ապա վարժարաններն ու համալսարանները : Վասն զի մօր ազդեցութիւնն է, որ կը ներդորձէ սրտի վրայ, և սրտի ու զղութեամբ է որ կ'ուղղուի միաքը . և ահա ժողովուրդն եւս փրկուելու և նորոգուելու համար՝ ուրիշ կարօտութիւն չունի, եթէ ոչ ուղղութիւն սրտի, ուղղութիւն մօտաց :

Դաստիարակութիւնը պէտք է որ երեւի ընտանեաց մէջ, ինչպէս պարտաւորութիւնը Ապարատի՛ և հայրենասիրութիւնն Հռովմայ մէջ : Եթէ հայրենասիրութիւնն հերոսներ և դիւցազուններ կը ծնանի . Ճշմարտութեան սէրն եւս կը ծնանի լուսաւորութիւն հանուը մարդկութեան :

Դաստիարակութեան մէջ ծածկը ուած է մարդկային ազդի երջանկու-

թեան և կատարելութեան խորհուրդը :

Դաստիարակութեամբ կը մեծնան մեր մտածմունքներն ու խորհուրդները և կը սրբին մեր կիրքերն ու յօժարութիւնները . հանձարը կը ճառագայթի մեր մտաց մէջ, առաքինութիւնը՝ մեր կամաց մէջ և սէրը՝ մեր սրտի մէջ : Եւ ահա սոյն կեանքըն է մարդոց Ճշմարիտ կեանքը, հոգին է մարդն, մնացածն ոչինչ է :

Դաստիարակել և զարգացնել հոգւոյ կարողութիւնքը . ահա այս է մարդկութեան միակ և Ճշմարիտ շահը, որ թագաւորին կարեւոր է՝ իւր գահոյից վրայ, գործաւորին՝ իւր աշխատանաց մէջ, և կեղեցականին՝ իւր պաշտօնին մէջ, ժողովրդին՝ իւր ամեն տեսակ գործոց և ընկերական կենցաղավարութեան մէջ :

Իանականութեան կարողութիւնքը կ'աճին մեր աշխատանքով, հոգւոյ զգացումները՝ մեր կամքով, իսկ երկրաւոր ցանկութիւնքը՝ մեր թուլութեամբ : Ուստի հաստատուն կամքըն ու աշխատանքն են, որով կարող ենք յաղթել ամեն բանի, ինչ որ անարժան է մեր մարդկութեանը :

Դաստիարակին երկու մեծ պայմաններ պէտք են – Այրել և Շլքադիլ . սիրել մանուկները՝ Քրիստոսի նման և իւր ամեն կարողութեամբ աշխատիլ նոյաբարոյական և մտաւոր զարգացման համար : Վհա այս է դաստիարակութեան բովանդակ կանոնը : Ուշափ գիւրին են սիրոյ համար առաքինութիւնները, որչափ գեղեցիկ են զոհողութիւնները : Ով որ սիրել գիտէ, նա զօրաւոր է . ով որ սիրել գիտէ, նա սուրբ է . ով որ սիրել գիտէ, նա ամենայն ինչ կարող է գործել, ամեն նեղութիւն կրել և ամեն զրկողութեան համբերել :

Վմեն ուստանող և ուսուցանող մարդ՝ մեծ է : Վմեն իւր օժքը և կարողութիւնը գործ դնող մարդ՝ զօրսաւոր է և անյաղթ : Բայց այն եւս պարտինք գիտել, որ Վրաուծոյ հետ միանալով միայն մեծ ենք մենք . իսկ Վստուծմէ բաժնուած ժամանակ՝ ոչ ինչ :

Վւետարանը իւր աշակերտները ազատեց Ճշմարիտ լուսաւորութիւնն ուստացանելով, դաստիարակութիւնն ու տպագրութիւնը կարող են աշխարհը ազատել Վւետարանի լոյսը ծաւալելով և պաշտպանելով:

Ճշմարտութեան գիտութիւնը բաւական է միայն մարդը երջանկացնելու համար :

Օէնքով և արիւնով գնուած ամեն փառք ունացնութիւն է և ցնորք : Այսպէս են փառք կեսարներու, կարողէն ներու, կիյօմիներու և այլոց շւդառ տիարակութեամբ ու կրթութեամբ ստացած փառքն է միայն Ճշմարիտ փառք : Ով որ մարդկութեան հոգին կը զինուորէ, նա մեծ գործ կը գործէ . իսկ ով որ մարմինը կը զինուորէ Զինդիսանի և Լենկթէմուրի փառք միայն ժառանգել կը ձգաի :

Ոի ազգ կամ ժողովուրդ լուսաւորուելով միայն կը մեծնայ և ոչ թէ մարդկային արեան հեղեղներ թափելով : Վգգեր կան, որ իրենց ապագայն ապահովելու համար՝ իրենց զօրագունդները և թերանօթները կը հաշուեն : Բայց էտիկան ապահովութեան համար, հարկ է զինել, հարկ է հաշուել թէ ազգ մի քանի լուսաւորեալ մարդ ունի . վասն զի երկրի և ազգի Ճշմարիտ զօրութիւնը մարդն է, դաստիարակեալ և կրթեալ մարդն :

Վմեն երկիր, որ ըստ յառաջեր կրթութեամբ, յետո կը դառնայ : Վուսոյ՝ ազատութիւնը անիշխանութիւն է : Վրանց ազատութեան՝ լցոր ձնշումն է : Կայ մարդկութեամ դաստիարակութիւն, կայ մարդոց դաստիարակութիւն : Վարդկային ցեղը պարտ է հասաւատուն քայլերավ յառաջադիմել գէպ իմիամնամեծ կը թութիւն, գէպ իմի ամենամեծ ազատութիւն : Վնհնարին է անհատի ազատութիւնը բռնաբարել, առանց ընդհանուրի ազատութիւնը բռնաբարելու : Վասն զի ազատութեան իրաւունքը հասարակաց է . և եթէ այսպէս չը լինէր, իրաւունքը չէր լինիր, այլ արտօնութիւն կամ առանձնաշնորհութիւն :

Ով որ կը ցանկայ Ճշմարտապէս ազատ լինիլ, իւր գօրութիւնը Ճշմարտութեան վրայ հիմնելու է : Վմեն մարդիկ կը պատերազմին, և եթէ հաւասար զէնքով անգամ պատերազմին, մենք կը հաւասանիք, որ յաղթանակը Ճշմարտութեան կողմին պահուած է :

Ճշմարտութիւնը վարագուրազ խաւարն է մեր կիրքը և մնութիապաշտութիւնը : Այս խաւարը փարատելու համար՝ կրթութիւն և դաստիարակութեան արդասէք ազատութիւնը ձեռք բերելու է :

Վզասութեան վերջնագագաթը համնելու համար՝ զինուց արգասիկ ազատութիւնը արհամարհելու և դաստիարակութեան արդասէք ազատութիւնը ձեռք բերելու է :

Վարդկային ամեն տկարութիւններէն ախուրը հոգւոց թմբութիւնն է : Վայ այն մարդուն, որ կ'անցնի աշխարհէս, առանց արթնեալու : Երանի այն մարդուն, որ իւր բոլոր կարողութիւնը կը նուիրէ թմբած հոգիները զարթուցանելու և զօրացնելու համար :

Թմբած երկրագունադի վրայ իմաս-

տուն գաստիարակներն են այն ջու հերն, որոց լցուր յարթնութիւն կը կոչէ բոլոր մարդկութիւնը:

Վարդիկ տակուին այնչափ խեղճ և ոզորմելի են, որ արձաններ և կութողներ կը կանգնեն գիշտառղներու և մորթողներու համար, և կը մօռանան այն բարերարները, որոնք կենդանութեան շունչ կը փըն անկենդան թմրածներուն:

Աչ բանու, ոչ կախաղան, ոչ օրէնք, ոչ պատիմ կարող չեն աշխարհիս ոճիրները և անօրէնութիւնները վերցընել և հեռացնել, այլ միայն բարի գաստիարակութիւնը:

Այն ժողովուրդը կամ աղդը մահ չունի, որ իւր փառքը և մեծութիւնը կը թութեան մէջ կ'որոնէ: Այս ողիսի ժողովրդի համար մի կանոնաւոր դպրոցը նախապատիւն է բազմութիւ զօրանոցներէ, վասն զի, զինավարժութեան հիմնագիրն է մարդասպանութիւնը. իսկ դաստիարակութեան հիմնագիրն է մարդոց բարոյական և մասուոր կենդանութիւնը: Միցն իւտ նպատակին է մահը, իսկ միւսոյն՝ կեանքը:

ԴԵՍՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԿԱՆԱՅՑ

ԴԵՍՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՍԵՌԻ ԳԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ խնդիրը, որ իւր կարեւորութեամբ, խօհուն մօքերը գրաւող խնդիրներէն գլխաւորն է, քանի մի տարիէն ՚ի վեր, մեր Վային մէջ բանախոսութեան և գրութեան նիւթ եղած է: Գովելով ամեն մարդիկ, ուրնիք ոյն խնդիրը կը յուղեն, թէ և տարբեր կարծիքներով, և երբ եմ արհաս խորհրդածութեամբ, արժան կը համարինք հետեւեալ Վայեախոսութեան:

Նը հրատարակել, որ Շ տարի առաջ խօսուած է Վիւնեաց աշխարհի Պարագալու Վարփամեան Վարպցի բացման հանդիսի օրը, ՚ի ներկայութեան երջանկայիշատակ Ա. Աւաշնորդին (Վուժիանուականաց, արանց և կանանց: Այս Վայեախոսութեան իւրաքանչիւր որ կարող է տեսնել՝ թէ ո՞ր կէտէն նկատած է բազմահմուտ հեղինակն՝ Պ. Շանշեանց՝ կոնանց սեռի գաստիարակութեան խնդիրը: Եւ որովհետեւ ուղիղ և ճշմարիտ տեսութեամբ հեղինակուած ամեն երկասիրութիւնն մահ չունի, և ամեն ժամանակ կարելի է կարդալ և շահիլ, ուստի և մենք կարեւոր կը համարինք ընթերցողաց ու շադրութիւնը սցն Վայեախոսութեան վրայ հրաւիրել:

ՄՐԲԱՉԱՆ ՀԱՅՐ,

ՊԱՐՊԱՆՑՔ,

ՏԻՎԱՅՑՔ,

ԹԱՊՅ ՏՈՒՔ ինձ այսօր՝ հրաւիրել ձեր ուշադրութիւնը մի առարկայի վրայ, որ կենդանի կարող կապուած է կանանց լասաւորութեան այս հսդեւոր տաճարի հետ, զոր դուք այսօր գումարուած էք հիմնարկելու: Թայլ տուք ինձ այսօր՝ խօսիլ այն ազգեցութեան վրայ, զոր ունին կոնայք մեր կենաց վրայ և որոց ձեռքն է, ոչ միայն երեխայից ապագայն, ինչպէս առաց Վեծն Վարովեն, ոյլ և բոլոր մարդկութեան:

Կանանց այս ազգեցութիւնը կը կըսի մեր մանկութեանն և կը շարունակուի մեր բովանդակ կենաց մէջ: Արմեն կը յանձնէ բնութիւնն մէր կեանքը, եթէ ոչ մայրական սիրոյն: Վարդն, որ Վասուածային Վարչաւթեան զարդն է, յաշխարհ կրտաց ամենասոկար քան համօրէն արարած:

ները : Հաղիւ թէ շունչ կ'առնունա, կը սկսի լալու ձայն հանել : Կարծես թէ վայր ընկած է նա մի ամենամեծ բարձրութենէ : Ետ կը ճշշուի երկրիս օդէն, շնչառութենէն և իւրնոր վլահիէն : Աղով կ'աւետէն նա իւր գալուստն յաշխարհ, կը զարթուցանէ կարեկցութիւն . բայց նա միայն կարող է սփոփել և հանդարտեցնել նորա լայն, ով որ ծնած է զնա ցաւով և հեծութեամբ : Ո՞վ կարող է քաղցր ժպիտ զարթուցաննել երեխային մէջ, եթէ ոչ մայրական ուրախութիւնն, գորովն և բարեօրտութիւնն : Ո՞վ կարող է գուշակել երեխայի հոգու շարժմունքն, ով կարող է գուշակել և լուսաւորել նորախիզն, եթէ ոչ մայրն :

Կայեցէք, թէ ինչպէս մայրն առնիքն կը քարչէ զերեխայն, իւր գեղեցկութեամբն, առոյգութեամբն և առաւել քան զամենայն՝ իւր սրտովն : Մայրական համբերութիւնը կը գոհացնէ, կը լցուցանէ երեխայի անահման հետաքրքրութիւնը . Մայրական սէրն կը պահէ կը պահպանէ զերեխայն ամեն վիասակար բաներէ : Մայրական սիրով կը թեթեւնան երեխայի վրայ ունեցած անշոփ հոգացողութեանց ծանրութիւնքն : Կամաց կամաց երեխայի և մօր իրարու հետ խաղալու և խնդարու ցանկութիւնը մի նոր և գեղեցիկ կապ կը լինի երեխայի և մօր մէջ : Ամեն բանով կը կապուին նոքա իրարու հետ, ինչպէս համաձայնութեամբ, նոյնպէս և ընդդիմութեամբ : Եւս սոյն մայրական գեղեցիկ ձիրքով, որ է համբերութիւն և հրակողաւթիւն, բնութիւնն ինքնին ցցց կուտայ մեզ յայտնապէս, թէ որու հաւատացած է մեր մանկութիւնը, և ովէ մեր երջանկութեան պատճառն :

Այս, Տեարք, մայրական աղդե-

ցութիւնը կը դրոշմէ իւր կնիքը մեր սրտի զգացմանց վրայ, մեր մտաց վրայ, մեր կենաց վրայ : Ո՞ւր հոգւոյ վրայ եղած այս մայրական աղդեցութիւնը մեր նախասահմանութիւնն է, ինչպէս ասաց Ո՞ւծն Կաբօլէնն, « Յըրեխայի ապագայն մօր ձեռքն էու : Շատ անգամ կ'ասէր Կաբօլէնն, աւելի իւր մօրն է պարտական, որ իւր կենաց մէջ այնքան մեծութեան հասաւ : Ո՞յրական աղդեցութեան տակ զարգացած բացուած են բանաստեղծական երեւելի ոգիներ և հանձարներ—Բայրլն, Կամարթին, Անդրէ Շէնիէ, Հիւգօ, Շիլեր և այլք : « Իմ մայրս տուաւինձ, իւր կենգանի ուրախութեամբ, ձաշոկ գրութեան, ձաշոկ զգացողութեան, ձաշոկ բանաստեղծութեան » կ'ասէ Վերմանացի երեւելի բանաստեղծն Պեթէ :

Այս, Տեարք, միայն մայրը կարող է տալ մեզ բանաստեղծութիւն և հոգի բարեպաշտութեան : Միայն նա կարող է տպաւորել մեր մէջ առաքինութիւն և ուսուցանել մեզ, որ բարի անունը նախասպատիւ համարինք գանձէ և հարստութենէ, Վզգի երջանկութիւնը՝ մեր անձի երջանկութենէն, սիրենք մեր ընկերները, օգնենք տարաբաղդներուն, բարձրացընենք մեր հոգին առ Վսուուած, որ է աղջիւր ամենայն գեղեցիկութեան և բարութեան : Սացէք ինձ, ով դարձոյց զառերքն Օգոստինոս առ Ճշմարիտն Վսուուած, եթէ ոչ իւր մայրն Արբուհին Վնիկի : Ո՞վ դաստիարակեց զառերքն Ասկեբերան, եթէ ոչ իւր մայրն : Ո՞վ հաստատեց Վիկեսարցին Վարսեղ վրկութեան ձանապարհի վրայ, եթէ ոչ իւր մայրն : Ո՞վ երեխայութեան ժամանակ Վիկեղցի բերաւ զՎսուածտբանն Պրիդոր և Վետարանը ձեռքը տուաւ-

շօշափելու, նայելու և սիրելու, եթէ ոչ իւր մայրն, որ կարծես թէ կը փափաքէր, կը ցանկար, որ շօշափելով ու նայելով աստուածացին հոգին իւր զաւակի ջիղերն, երակներն ու սիրով թափանցէ: Ո՞վ ծնաւ ու զարդացոց այն վեհ ու փափուկ ապրենեաց զաւակները, այն առիւծի նման հզօր և գառան նման հեզ Վարդանանց Կահատակները, եթէ ոչ մայրերն: Այս փափկառուն և փափկասիրուն են, որոց զոհաբերութեան հոգին կը նկարագրէ մեղքաղցրախօս Եղիշէն: Այսպիսի մայրերն են, որոնք կը ներշնչէն ոչ թէ այն անձուկ հայրենասիրութիւնն, որ միայն օտարն ատելու մէջ կը սահմանափակի, այլ սէրն անսահման, որ կը ծնանի մեր մէջ այն աստուածացին զգացումն, այն եղբայրական համակամութիւնն, որ Վզգի բոլոր անդամներուն կուտաց մի սիրու, մի հոգի, մի միոք, մի կամք:

Ո՞իսյն այսպիսի մայրերն կարող են ուստցանել մեզ, որ մեր բնակած աշխարհէն բարձրագոյն՝ կայ մի այլ աշխարհ, մեր հայրենիքէն բարձրագոյն՝ կայ մարդկութիւն, և մարդկութիւնէն գերազանց մեր պաշտելու ու ռաջին և սուրբ Խակն՝ Կոտուած: Ո՞վ որ իւր մանկութեան ժամանակ, դառտիարակ չէ ունեցած իւր մայրն, կորող է նա, այս, սրտի բնական շարժումով բարեպաշտութեան հասնիլ. բայց նորա առ Վրարին ունեցած յարաբերութեանց մէջ կը պակափ, կարծես թէ, տեսակ մի ընտանեկան կապ, որ հիմն է քաղցր զգացմանց. վասն զի մայրական փափուկ զգացմունքն չէ զարթուցած նորա մէջ սէր առ Վսուած:

Եթէ աշխարհիս մէջ մի ճշմարիտքան կայ, այն կանանց աղդեցութիւ-

նըն է մեր բոլոր կենաց վրայ: Այս աղդեցութիւնը կ'երեւի որդիական սիրոյ և ամսւանական կոտրի մէջ: Այսրդը կը խորհրդակցի կնոջ հետ, կը հնաղանդի իւր մօր կամքին, երկարժամանակ կը կատարէ նորա կամքը, եւս և նորա մահէն զինի, և իւր մօրէն ստացած համոզումներն այնպէս կ'արմատանան իւր սրտի մէջ, որ շատ անդամ կիրքերն եւս սնկարող կը լինին յաղթել նոյն համազումներուն:

Այս, Տեարք, մի երկիր կարող է փոխել իւր օրէնքները, իւր կարգ ու կանոնները. բայց մի բան կայ, որ միշտ անփափօխ կը մնայ կենաց մէջ, այն է կանանց հզօր աղդեցութիւնն մարդկանց բարուց վրայ: Վինը, թէ ազատ և թէ փակուած, նա միշտ կը պահպանէ իւր իշխանութիւնը մարդոց վրայ: Ո ասն զի, նա՝ իւր սոյն իշխանութիւնը կըստանայ մեր սրտէն և մեր կիրքերէն: Կանանց սոյն աղդեցութիւնն, իրենց լուսաւորութեան աստիճանին համեմատ, կը լինի շատ կամ սակաւ օգտակար, աւելի կամ նուազ արդիւնաւոր, նայելով թէ մըշտի յարգանք կուտան նոցա մարդիկ: Վիները, թէ ամսւօին լինին և թէ ստրուկ, միշտ իրենց կը նմանեցընեն զմեզ, կամ աղտօն կամ ըստ ուկ: Կարծէս թէ՝ բնութիւնը կապած է ոչ միոյն մեր լուսաւորութիւնը՝ նոցա լուսաւորութեան հետ, այլ և մեր յարգանքը՝ նոցա յարգանաց հետ, ինչպէս և մենք կը կապենք մեր երջանիկութիւնը՝ նոցա առարինութեան հետ: Այս է յաւիտենաւ կանարդար օրէնքն, ուր կինն անարդուած է, այն տեղ մարդն եւս կ'ընկնի անարդութեան վհի մէջ, իսկ ուր կինն կ'ընթանայ լուսայ և ճշմարտութեանապարհաւ, այն տեղ մարդն եւս իւր նշանակութիւնն կըստանայ:

Այս խօսքերս ճշմարտելու համար, գարձենք մեր աչքերը դէպ ՚ի քրիստոնեայ և ոչ քրիստոնեայ աղջերը։ Ուր պահած է մարդն իւր պատիւն։ Ուր ծագիած և զարդացած են հասարակութիւնք գիտութեամբ և արտեստիւ, եթէ ոչ այն տեղ, ուր կինն ամուսին է, և ոչ թէ գերի կամստրուկ, ուր հաստատուած է գերդաստան և ոչ կանանց, ուր կինը՝ մայրէ, ուր ամուսնութիւնը՝ սուրբ կապէ և ոչ թէ սորուկներու առուտուր։

Վարդ գու, սրբափ կամիս օտարաց մօտ արդար ձեւացիր և աղքատաց մօտ՝ ողօրմած, եթէ չես սեպ հականեր քո կնոջդ իրեն վայելուց յարդանքը, կարող չես հոգեկան սէք պահանջել քո կնոջմէն քեզ և քո որդւոց համար։

Չըկայ այնպիսի աղդ, որ ունենայ ճշմարիտ կրօնք ու սիրէ զայն, և ըստուավանի կանանց աղջեցութեան մեծ նշանակութիւնը։ Ճշմարիտ կրօնքը կը տարածէ լւսաւորութիւն, կը հաստատէ ամուսնութիւն, կը հաստատէ ընտանեկան կեանք, յորմէ կախեալէ ընկերական, միաբանական և աղդացին կեանքը։ Վասն զի գերդատանի մէջ միայն կը ծնին և կամճին բարյականութիւն, համոզմունք, առարինութիւնք, միով բանիւ ամենայն մէծանձնութիւնք և արժանաւորութիւնք մարդկացին աղջի։ Վակ ընդհակառակներ, ուր ըսկայ ընտանեկան կեանք, ուր ըսկայ ամուսնական սրբութիւն, ուր ըսկայ կնոջ սուրբ աղջի աղջի։ Վակ ընդհակառակներ, ուր սուրբ ամուսնութիւն, ուր տիրած են բաղմակնութիւններ և ամուսնական անհաւատարմութիւն, այն աեղ թշուառ և անլցոյ է աղջի միամատ, այն աեղ անբարյականութիւնը ճարակած է մարդոյ բնակարանին մէջ, այն տեղ մեռած է մարդոյ հոգեկան կեանքը։

Մեռած են բաղդր զգացմունք, մեռած են խիղճն ու բանականութիւնն և թագաւորած են միայն մարմնական հեշտախտութիւնը։ Վիայն ամռւանութիւնն, քրիստոնէական սուրբ ամսութեամբ նութիւնն է, որ կը հաղած է մեղքերը և կը լուսաւորէ քրիստոնէի տունը։

Կը ցանկանք և կամքիք, Տեաղք, իմանալ թէ ամենէն աւելի ինչէ պակսու մեր Հայրենեացն ու Վագին։ Հոգի զոհաբերութեանն, հոգի մէծանձնութեանն, հոգի աղքափակութեան։ Վենք ունինք վաճառականներ և գրագէտներ, ունինք իշխաններ և առաբհանաւորներ, բայց ՄԱՐԴԻԿ շատ սակաւ, և աւելի սակաւ՝ ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐՔ։ Այս բանիս, եթէ ոչ միակ, գէթ գլխաւոր պատճառն այն է, որ չունինք ՄԱՅՐԵՐ։ Ոչ, կան մայրեր, բայց Ճնշուած են նորա նիւթական հոգսերով, խեղդուած են նիւթապաշտ կեանքով։ Չըկան այն մայրերը, որը կարողանային դաստիարակել իրենց զաւակները Քրիստոսի հոգւովի զոհաբերութեան և անձնութրութե հոգւով, սիրով առ Կատուած և առ ընկերն։ Չը կան այն մայրերը, որը կարողանային իրենց հոգեւոր ծնընդեամբ բաղմացնել Կատուծոյ և Հայրենեաց զաւակները, ինչպէս իրենց մարմնաւոր ծննդեամբ կը բաղմացը նեն մարդկային աղջը։ Վայր և կին ընելու համար՝ բաւական չէ միայն լինել անտես, հրամաններ տալ ծառաներուն և աղախիններուն և հօգալ միայն նիւթական բարօրութեան համար։ Պէտք են այս ամենը, բայց միայն սոցա մէջ չէ կայացած նոցա կազումն։ Կանանց գլխաւոր կոչումն է՝ սիրել, աղօթել, միիթարել։ Կոցա կոչումն է՝ կը թել և առաջնորդ լինիլ իրենց զաւակներուն, և այս շնորհքը յատկապէս կանայք միայն ունին և

նոքա կարող են լիովին կատարել, իւր մէծ կոչումն արժանապէս կատարելու և իւր ամենազօր ազգեցութիւնն ազգի բարուց վրայ պազարեր և շահաւետ դորձելու համար՝ երեք բան հարկաւոր է կնոջ — առաջն՝ | ուսաւորութիւն, երկրորդ՝ | ուսաւորութիւն, և երրորդ՝ դարձեալ | ուսաւորութիւն։ Հարկաւոր է կնոջ միաբը զարդացընել գիտութեանց մէջ եւ պատրաստել իւր մարդոց խորհրդներուն և զաւակաց ուսման մասնակից լինելու։ | ուսաւորութիւնը կատ է ամսւափններու մէջ, իսկ ագիտութիւնն արգելք։ | ուսաւորութիւնը միմիթարութիւն է։ իսկ տգիտութիւնն հաղածիչ միմիթարութեան։ Տգիտութիւնը կը ծննանի հաղար տեսակ պակասութիւններ և հաղար տեսակ մալարութիւններ կանանց համար։ Վացէք, ինչո՞ւ համար այս ինչ կինը կը մեռնի ճանձրութենէ և սրտնեղութենէ։ — վասն զի զուրկ է լուսաւորութենէ։ Ինչո՞ւ համար այն ինչ կինը պահանջու պահանջու է և ունայնամուր, վասն զի զուրկ է լուսաւորութենէ։ Ինչո՞ւ համար այն ինչ կինը ունայն և չնչին բաներ գնելու համար ըբխնայեր իւր մարդոց ամսական աշխատանքը։ — վասն զի զուրկ է լուսաւորութենէ, օտար է մտաւոր և բարոյական աշխարհի համար, զուրկ է իւր պարաւուց ճանաշողութենէն, որպէս մարդ, որպէս անդամ Վագի, որպէս անդամ Վակեվեցւոց։ Իսկանց կրթութեան անհոգութիւնը մեր հայրերու համար աններելի էր։ իսկ մեզ համար՝ անշուշտ դատապարտելի, մեզ համար, որ կըզգանք, թէ իդական սեռի լուսաւորութիւնն աւելի նշանաւոր է քան արականին։ | ասն զի օրորոցէն մինչեւ ՚ի գերեզման, կանանց ազգեցութեան տակն ենք մենք,

վասն զի կրզգանք, որ կանանց լուսաւորութեան համար հոգալով կը հոգանք մեր սեռհական լուսաւորութեան համար։ Ով որ փրկարար և արժանաւոր մագեր կը ներընէ կանանց, նա մի հարուածով կ'ոչնչացնէ մեր չնչին կիբերն ու կորատական ցանկութիւններն։ Կանացք որբան գերազանց լինին, այնքան արժանաւոր կը լինինք և մեք, և երբ նոքա ըգեզ կ'երջանկացնեն, ինքեանք ևս յայն ժամ երջանիկ կը լինին։

Տիկնացք, դուք որ պատճառ էք կանանց լուսաւորութեան այս մէծ գործին (1). դուք որ այսպէս համեստութեամբ սկսաք այսքան նշանաւոր գործը, կըզգաք արդեօք, որ դուք կուտաք Վագին նոր հոգի և նոր կեանք, այն Վագին, որ անշուշտ անշինջ կը պահպանէ իւր սրտի խօրոց մէջ ձեր անուններն ու յիշատակը։ Վասն զի, Վատուածնի աւետման այս մէծ աւուր մէջ, աւետեցիք դուք հայրենի երկրին՝ Պարաբաղին եւ Հայատանին, թէ այս օրէն բացուած է հայ ազգանց համար՝ Ճանապարհ լուսաւորութեան, որ կը տանի առ Վատուած, առ Վագին և առ ազգագայ կեանքն, ցոյց կուտայ կենաց նպատակը և դէպ ՚ի նոյն նը պատակն դիմելու անմոլար ուզին։

Տիկնացք, դուք եւս օրհնեալ լինիք այս օրէն կանանց մէջ։ Վայ օրէն Տէրն ձեզ հետէ, լուսոյ և ճշմարտութեան ճանապարհի վրայ, ուր ցանկացաք դուք հրաւիրելայս փոքրիկ տղիկները, և որ պէտք է տանի զնոսա առ Փրկիչն մարդասէր, որ իւր քաղցր ճայնով, տան և ութ դար է, կը կոչէ

(1) Պարոցի հիմնարկութեան և բացման պատճառ եղած էր 40 նուիրառու Տիկններէ բաղկացած կանակալութիւնն, որ կազմուած էր Պ. Հանհեանցի յորբորանօք։

մանուկիներն ասելով, “Թայլտուք մանե կտւոյդ գալ առ իս, և մի արգելուք զդոսա, զի այդպիսեացդ է արքայութիւն երկնից” :

Արքաղան Հայր, Դուք, որ արթուն և անդադար ջանքով կաշխատիք մեր լուսաւորութեան համար : Դուք, որ առաջին անգամ օրհնեցիք այս լուսաւորութեան մեծ գործն, ընդունելով զայն Զեր հովանաւորութեան տակ, Դուք՝ նոյնպէս առաջին անգամ բացիք լուսաւորութեան ձանապարհը խղճալի որբոց համար, զորս այնքան սիրեց Զեր Վարդապետին, որ զինքն ներկայացուցիներ ընտրեց երկրիս վրայ. Դուք ևս երկու որբ աղջիկներ Զեղ որդեգիր ընտրեցիք յանուն Զեր Վարդապետին, որ ասաց. “Որ ոք ընկացի զմանուկ մի այսպիսի յանուն իմ՝ զիս ընդունի” :

Քոյրեր, ձեր առաջ բացուած է այսօր նոր ձանապարհ լուսաւորութե, որ պիտի առաջնորդէ ձեղ՝ ձեր պարտաւորութիւնը ձանաչել և ձեր սիրալին ու միտքը դարձնել այս օրէն առ Աստուած, առ Ազգն և առ ձմնարիտ կեանքն, որոյ լոյն խաղաղէ և անանց: Դուք պարտիք ձեր աշաց առջեւ ու նենալ այն բարեպաշտ կանանց պատկերները, որոց համար Փրկիչն ասաց, “Վարթա, Վարթա, դու հոգաս և զքաղում իւիք զքաղեալ ես, բայց աստ սակաւ ինչ պիտոց է. Վարիամ մասն բարի ընտրեաց, որ ոչ բարձցի ինմանէ” :

❖❖❖

Փ Ա Խ Ն Ձ
ԵՒ Թ Ղ Թ Ա Կ Ւ Ց Ի Ւ Բ

Փունջ 699 թուոյն մէջ մի անանուն նամակ կը կարդանիք, որ թշնամանց լուսակը մ'է ընդդէմ երկուց Արքաղան Պատրիարքաց և միաբանա-

կան Աւխտիս Ա. Երուսաղէմի :

Սամակն անանուն լինելուն պատճառաւու մենք ուղղակի Փունջն կը ճանաչէնք հեղինակ և պատասխանատու, ուստի և Փունջն կ'ուղղենք մեր խօսքը:

Փունջը կ'ամբաստանէ թէ՝ Պօլսց և Երուսաղէմի Ա. Պատրիարքները Շանակից եղած են Եգիպտոսի ազգայինքն բարցապետէս մեռցնելու համար:

Փունջն կը հրատարակէ թէ՝ Երկու Պատրիարքաց և Երուսաղէմի Ա. իաբանութեան շնորհիւ Եգիպտոսի Խորենեան գործոցը գոյուած է և ուսանողը ու ուսուցիչը ցրուած :

Փունջն կը գուշակէ թէ՝ Եկեղեցիներն եւս շուտով պիտի գոցուին, եթէ Ա. եօրոպ եպիսկոպոսն առաջնորդ չընշանակուի նոյն Վիճակին :

Փունջն կըսպառնայ վերջապէս, թէ Երուսաղէմի և ոչ մի միաբանն պիտի յաջողի Եգիպտոսի առաջնորդական աթօռնին վրայ բազմելու, թէ և Երևանին իշած հրեշտակ ճը ըլլայ :

Արդ՝ թէ եւ մենք գիտենք, որ ոչ թէ միայն Փունջ այն ամբաստանութիւնն, այլ և իւր բոլոր հրատարակութիւնքն արժեք չունին Հասարակութեան առջեւ. թէ և համոզուած ենք, որ սոյն վայրախօս ամբաստանութիւնն Փունջն և կամ իւր մի նմանակցին սննհատական զրախօսութեան արդիւնքն է, և ոչ թէ Եգիպտոսի Հասարակութեան. թէ և կը գուշակենք, որ Փունջ հրատարակութեանց դէմ պատասխան գրելով՝ բառականին կարեւորութիւն և արժանաւորութիւն տուած պիտի լինինք, զոր ամենեւին չունի Փունջն. բայց այս ամեն պարագաներն իմանալով հանդերձ, դարձեալ պիտի պատասխաննենք համառօտիւ, ինչպէս ՍՏՕՆՏ նախորդ թիւերով պատասխանեցնեցնք Արևոտնին :

Խնչպէս որ Փառաջի հրատարակութեան գլխաւոր շարժառիթն է Անորոպակաստանի եղիպատճինն առաջնորդութիւնն, նոյնպէս է և դրաբացներ և եկեղեցիներ գոյուելու հնարագիտական համբաւն : Երբ Անորոպակաստանի վարչութիւնն, եկեղեցիները կը պայծառանան, դրաբացները կը բարեկարգուին, յառաջադիմութիւնն ու բարօրութիւննը կը ծովանան նոյն Ահճակին մէջ և Արշակունի ու Փառաջի ներբազները մինչեւ յօդս կը բարձրանան : Իսկ երբ Անորոպականայ կամ առաջնորդ ըլլինի Եղիպատօսի, գպրոցներու և եկեղեցիներու եկամուտները կը սպառին, պարոքերը կը գեղուին, դռները կը փակուին, և եթէ երկնքէն հրեշտակներ եւս իջնեն, կարող չեն բանալ, որովհետեւ գպրոցներ և եկեղեցիներ բանալու հրաշագործ բանալն միայն Անորոպի ձեռքն է, որ իւր քնացած ժամանակ՝ ուրիշ մահկանացուի ըլլ հաւատար, այլ միայն Արշակունի և Փառաջն :

Այս հրաշագործ բանալնով, երբեմն Տրապիզոնի Ահճակին մէջ եւս 90 հատ գպրոցներ բացուած էին, որոնք, երբ Անորոպ հեռացաւ և բանալն իւր հետ տարաւ, իսկայ մի աւուր մէջ գոցուեցան, ինչպէս որ մի աւուր մէջ բացուած էին :

Իրաւ է որ, երկու Արքաւուան Պատրիարքներն ու Եղուասաղէմի Ահճական սութիւնն սցովիսի հրաշագործ բանի չունին, բայց շատ պիտի ցաւին, եթէ ստուգիւ իմանան, որ սոյնօրինակ հրաշագործութեան վրայ հիմնուած են Եղիպատօսի և Աղքասանղրից դրաբացներն, և ոչ մէջ ժողովրդի համակամ ուսումնակիրութեան, արդիւնաբեր գործակցութեան և իրենց զաւակաց յառաջադիմական ըլձից և եռան-

դեան : Վասն զի, եթէ մերոպեան հրաշագործութեան վրայ հիմնուած լինի իրենց զաւակաց ապագայն, Անորոպակաստանի վարչութիւնն է և դրաբացները կը պատճառանդան մահկանացու լինելով, անցու շո մի օր կը փոխի յաշխարհէս, իսկայ Եղիպատօսի բովանդակ Վիճակին խորին թշուառութեան մէջ կ'ընկղմի և երկնքէն իջած հրեշտակներն անգամ կը տկարանան գոցուած եկեղեցիներն ու գպրոցներն բանալ : Վայ այն խեղճ գպրոցներուն, որոց բանալն հրաշագործներու ձեռքն է, և ոչ մէջ ժողովրդի և իրեն ընտրած բանիբուն ուսումնականներու եւ գաստիարակներու :

Անք այնպէս գիտենք և այնպէս կը հաւատանք, որ եթէ Եղիպատօսի վիճակին մէջ ազգային գպրոցներ կան և պիտի բարեկարգուին ու յառաջադիմեն, այդ մեծ գործը յատկապէս ժողովրդի ձեռքով պիտի կատարուի և ոչ Անորոպի կամ Ահճակասի : Վասն զի, Անորոպը ժողովրդին գրամ պիտի ըստայ գպրոցներու համար, այլ ընդհակառակն՝ գրամպիտի պահանջէ ժողովրդէն իրեն բազմադիմի ծախուց համօր : Իսկ եթէ գրամներն ու եկամուտներն ես, Անորոպ Եղիպատօսի ներկայութեամբ և բացակայութիւնը, կը բազմանան և կը նոււազին հրաշխաք, այդ գալունիքն մենք ըլլ գիտենք, և հետեւապէս կանխաւ ներողութիւն կը խնդրենք այս մասին Արշակունի և Փառաջն :

Կատ կը ցաւինք, որ Փառաջն կամ իւր թղթակիցն, ոչ գիտէ ինչ մասնաւոր շահու համար, կը համարձակին ժողովրդի անունն իրենց խաղալիկ առնել, մերթ Պատրիարքներն ամբաստաննել ու ժողովուրդ մեռնելու բանից կոչել, և մերթ Աղքային Վարչութեան ու Եղուասաղէմի Ահճական գէմ անպատկառ թշնա-

մանքներ տեղալ, ամիսու անուանել, դպրոցներ և տաճարներ դօցելու մէջ սակած կոչել, և այսպէս հասարակութե ողջմութիւնը պատրելու համար՝ ամեն աջքակապութիւն ՚ի գործ դնել։ Կը ցաւինք, այն, բայց ոչ թէ եղած զրաբարառ թեանց համար, այլ նոյն խել Փառաջն համար, որ ստայօդ գրուածոց հրատարակութեամբ միայն կ'ապրի ու կը մնանի, և ոչ թէ ձշմարտութեան սպատաւորելով, իայց ձշմարտութեան ձայն լած ունի Փառաջն, իւր բավանդակ կենաց մէջ, որ կարողանայ իմանալ թէ ի՞նչ է ձշմարտութիւնն։

Ճ.ԸՄԸՆԾԿԱՎՐՄԱԿԵՆՔ

Արբ արժանաւոր անձինք բարձր պաշտօններու կը հասնին, բնականորէն ամեն մարդիկ կ'ուրախանան։

Վ. յսպիսի ձշմարիտ ուրախութեամբ կ'աւետեմք ահա մեր համաշգի ՈՒԵ. Յ. Պապալ Ո՛ուրատեանի նոր պաշտօնը։

ՈՒԵ. Ո՛ուրատեան, որ բաղարիս Աւստրիական Հիւպատոսուրանի մէջ ատենադպրութեան, թարգմանութեան և Փոխ — Հիւպատոսութեան պաշտօն կը վարէր, այժմ նոյն Տէրութեան հրովարտակաւ Յոպպէի Հիւպատոս անուանեցաւ։

Ուրախութեամբ սրտի շնորհաւորելով մեր ՈՒԵ. Համազգւոյն այս նոր պաշտօնը՝ կը փափագիմք ամենել վինքն աւելի բարձրագոյն պաշտօնի մէջ, որոյ համար գեղեցիկ գրաւաշկանք են իւր հմտութիւնն, գործունեութիւնն և բարեհամբաւ վարքն ու բարբը։

— Բաղարիս նախկին կրտսեկուլ Վ. սեմ. Այս Փաշան փախուեցաւ և իրեն յաջորդեց Վ. սեմ. Վեհամիլ Փաշան, որ կիսպրոփ կրտսեկալ էր։

— Առանայէն գրուած տեղեկութիւններէն հետեւեալը կը հաջորդէնք մեր ընթերցողներուն։ « Կա թողիկուական խնդիրն լուցու և կոյեմ. 10 ին Արեւիսիսան իշխաններն ու ժողովականք, արդէն իւրեանց պաշտօնը աւարտած լինելով, իւրաքանչիւրն իրենց տեղը դարձան։ Իսկ ամսոյս 20 ին ամենայն փառաւորութեամբ և երգոց նուագներով Արբազան կաթողիկոսն եւս ճանապարհ հանեցինք։

Ուղեւորութեամներկայ էին շատ մը Ազգայինք և քաղաքիս բոլոր ականատօր իշխանք, այնպէս որ կիլիկոյ հորիզոնը պայծառ կը փայլէր և առաւել յաղթանակ վաստկող բանակի մը կը նմանէր, բան թէ Կիլիկոյ Գահակալի մը ուղեւորութեան։

Կերկայ ամսոյս 28 ին կաթողիկոսական (Օ) ծման հանդիսին ներկայ գլունուելու համար, թուականէս Յօր ու ուաշ. Արմէօն Արբազանն, բանի մի իշխաններով, գնաց ՚ի Արս և տակաւին հան է։

Արմէօն Արբազանի ջանիւք ԱՀՅ նուել Ծնվելութիւն մի հաստատուեցաւ քաղաքիս մէջ, շաբաթական թեթե տուբրուլ և արդէն 70 հոգի անդամ գրուեցան։ Այս Ծնկերութեան նպատակին և գործոց վկայ ուրիշ անդամ տեղեկութիւններ կը հաջորդէմք, ինչ պէս և Արսի ու Կիլիկիոյ նիւթակուն և բարոյական նկարագրութիւնն, ասկէ վերջ, Աստուծով կիտողութեան կ'առնեամք ։

ԱՐԺՈՅ
ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

—
MÉTHODE DE LECTURE
POUR LA LANGUE FRANÇAISE
A L'USAGE DES ARMÉNIENS

ԿՐԹՈՒԹԻՒՆ

ԳԱՂՂԻԱՐԷՆ ԼԵԶՈՒԻ

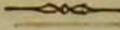
ԸՆԹԱՐՑՄԱՆ

Ի ՊԵՏՍ ՀԱՅՈՑ

Տպագրուած է Ա. Աթոռոյս Տպարանին մէջ, մաքուր
թղթի վրայ, քանի մի պատկերներով, յատկապէս մեր
Ազգային Դպրոցներու և ամեն չայ անհատներու համար,
որոնք կը փափաքին գործնական և դիւրին եղանակաւ վար-
ժուիլ Գաղղիարէն լեզուի ընթերցման մէջ։ Բաղկացած է
երկու մասներէ, յորոց առաջնոյն մէջ կը պարունակին գը-
րեր, վանկեր, բառեր, կարճ ընթերցուածներ՝ հայագիր
հնչմամբ և հայերէն նշանակութեամբ միասին։ իսկ երկ-
րորդին մէջ կը պարունակին բարոյական մտածութիւններ
և Ազգային Պատմութենէ ու Աշխարհագրութենէ գաղ-
ղիարէն թարգմանուած համառօտ հատուածներ։ Կը ծա-
խուի, ինչպէս Ա. Աթոռոյս Գրատան, նոյնպէս և կ. Պօլսոյ
Երուսաղէմատան մէջ։ Գի՞ն 100 ժարայ։

ՅԱՆԿ

ՀԱՅՈՒԹԻՒՆՆԵՐՆ ԴՈՒՅ

ԵՐԵՄԱՆ ՏԵՍԱՄՈՒՐԻ

ԱՅՐԱ ԱՅՐԱ ԱՅՐԱ ԱՅՐԱ

ՈՒՐՈՒԹԻՒՆ ԿԵՇՈՒՆԿՈՍՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅԱՏԱՆԵԱՑՑ Ե-
ԿԵՐԵՑԻՈՑ •

265

ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ՍՊՈՆՉՈՒԹԵԱՆ . — Բարկութիւն . —
Երկիւշ . — Տրտմութիւն . — Ուր . — Կրօնաւորական
թախծութիւն . — Հասագակ արտավճռեցմն մար-
մոյ . — Մաքրութիւն որովայնի .

269

Ի ՍՈՒՐԲ ԹԱՐԴՄԱՆԴՅԱՆ ՄԵՐ ԱՆՀԱԿ ԵՒ ՄԵԽՐՈՎՔ
Առ հրեշտակն Ապսսեաց ,

276

ՀԱՏՃՆՏԻՐ ՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆՔ ԴԱՍՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ԵՒ
ԿՐԹՈՒԹԵԱՆ ՎՐԱՅ .

279

ԴԱՍՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԿԱՆԱՆՅ .

281

ՓՈՒՆ ԵՒ ԹՂԹԱԿԻՑ ԴԻՔ .

286

ՋԱՄԱՆԱԿԱԳԱՎԱԿՆՔ .

288

Դաստիարակութեան լուս և մաս և աղմացորդի միացը .
Եղի ապահով միջիքը և անխառնորդ միջականի ով զիսուր
և նույսիքան . Հան հանցուննեց վայրի միջամբորդ լիւան
ով միխանապար ով Հան հանձնառ ըստաւ . Այնան աղջու
պարագան դմբաւոր մեջնեց նկայ . ովառայ . ովիմայ . յաց
դիք մոյ . ԲԱԺԱՆԵՐԴԵԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՑՄԱՆՔ դիմացն
դմեն ավելածանան մափարացաց միխանապար ով Հան միջարդ

Ա . Այսնը ամենէ ամբու կը հրաաարակուի . 24 երեսէ բաղկացեազ մէկակէս
ու թաճալ թղթակը . առ ամանան նա ամանը բղանի մէկակէս

Բ . Տաղեկան դինն է երիւս արծաթ ԱՇճատիէ հանդեք ճանապարհի
ծախքութ կամփիկ լմարեկի .

Գ . Զատ տեսարակ առնել ուզողը . պէտք է ամեն մէկ տետրին շորս դա-
հեկան վճարէ .